

ಲಷಕರಂಜಿ

ಮಾರ್ಚ್ 99

ತಿಳಿನಗರಿಯ ಕಾರಂಜಿ

ಪ್ರಕಾಶ್

ಶಿವಕುಮಾರ್

ಎಂ. ಎನ್. ಕೆ

ಎಂ. ಆರ್. ಸಿ. ನಾಗರಾಜ್

ರಾಗೂರು ಚಂದ್ರ

ಕೆ. ಭಂ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ

ಎಂ. ಡಿ. ರಾ. ನಾ.

ಎನ್

ಪು. ಸುಬ್ಬರಾವ್

ಕೆ. ಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಗೋನವಾರ್

ಎ. ಕೃ. ಪ್ರಕಾಶ

ರಾಗು

ಎ. ಗು.

ಕೆ. ರಾ. ಶರಣ್

ಎ. ಗು.

ಎ. ಗು.

ಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 5.00

ಕೊರವಂಜಿಗೆ ಲಕ್ಷಣ ಬರೆದ ವ್ಯಂಗ ಚಿತ್ರ

ಮುಖಾಂತರಗೊಂಡಿಗಿ

ವಿಜಯಾ ಮುತ್ತು ಅನಂದ್ ದೇವಾಯ್

ಆಸ್ಪಿನ್, ಟೆಕ್ಸಸ್

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು:	ಚಂದಾ ವಿವರ:
ಶ್ರೀ ಅ. ರಾ. ಸೇ.	ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 5.00
ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ	ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ: ರೂ. 60
ಸಂಪಾದಕ:	ಆಜೀವ ಚಂದಾ : ರೂ. 500
ಶಿವಕುಮಾರ್	
ನಿರ್ವಹಣೆ:	
ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ	
ಕೃಷ್ಣ ಸುಬ್ಬರಾವ್	

ವಿಳಾಸ: ಅಪರಂಜಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯ, 36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 003 (ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ: ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ)

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಸಂಪುಟ 16	ಮಾರ್ಚ್ 99	ಸಂಚಿಕೆ-6
ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	3
ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ	ಶಿವಕುಮಾರ್	5
ಶ್ವಾನಪುರಾಣ	ಎಂ.ಎನ್.ಕೆ	8
ಭೋಜನವೀರ	ಎಂ.ಆರ್.ಸಿ. ನಾಗರಾಜ್	11
ಶೂನ್ಯ ಶೂನ್ಯ...	ಬಾಗೂರು ಚಂದ್ರು	13
ದುಂಡವ್ವನ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ	ಕಂ.ಭಂ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ	15
ಸೊಸೆ	ಗುಂಡೂ ರಾ. ನಾ.	17
ಧಿಯರಿ	ಶಿವು	21
ಹರಕೆಯ ಹೊರೆ	ಕೃಷ್ಣ ಸುಬ್ಬರಾವ್	22
ಕಟ್ಟೆ ಪುರಾಣ	ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ	23
ಪಾಣಿಯ ಗೀಳುಗಳು	ಗೋನವಾರ್	27
ನಾಯಿಗಳಿವೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ	ಸಾ.ಕೃ. ಪ್ರಕಾಶ	31
ಹೀಗೊಬ್ಬ ಪರಿಣಿತ	ರಾಗು	33
ತಿಣುಕಿದಳು ನ್ಯಾಯದೇವತೆ	ಹಾ.ರಾ	35
ಈರಪ್ಪ ಎನ್. ಕಂಬಳಿ...	ಲೀಲಾಶೇಖರ್	37

ಅಪರಂಜಿ

(ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ)

ಸಂಪುಟ 16

ಮಾರ್ಚ್ 99

ಸಂಚಿಕೆ-6

ಆಗ ಪುರುಷನಿಗೆ 'ಸ್ವಪಿತಿ' ಎಂಬ ಹೆಸರು

- ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕ

ನಿದ್ರೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮನಿಗೆ ಸ್ವಪಿತಿ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬರುತ್ತದೆ. 'ಸ್ವ' ಎಂದರೆ ತನ್ನನ್ನು ಅಪೀತಿ ಅಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ಈ ಹೆಸರು ಬರಿಯ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಎಚ್ಚರದಲ್ಲೂ ಸ್ವ ಎಂದರೆ ಸ್ವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಅಡಗಿಸಿಕೊಂಡೇ, ಹೇಳಿದ್ದೇಹೇಳೋ ಕೆಸುಬಾಯಿಯವನೇ ಎನ್ನುವ ಹಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ನಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೇ ಓದದೆ, ಅವನ್ನು ಬೈಯುತ್ತಾರೆ. ಓದಿದರೂ ಅರ್ಥವಾದರೆ ತಾನೇ? ನಮ್ಮದು ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಿಲ್ಲ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎನಿದ್ದರೂ ಅದು ಒಂದು ಜಾತಿಯವರದು. ಅವರಿಗೆ ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್‌ನಿಂದ ಕೊಕ್ ಕೊಟ್ಟರಾಯಿತು. ನಮ್ಮದೇ ಆಡಳಿತ ಅನ್ನುವ ಹವಣಿಕೆ.

ಕುದ್ರ ವೃತ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಿಕೊಂಡವರು ಮಹಾ ನಾಯಕರು. ನಮ್ಮ ಆಡಳಿತ ನಮ್ಮ ದೇಶದವರ ಕೈಲಿಯೇ ಇರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಲಿಬರ್ಟಿ, ಈಕ್ವಾಲಿಟಿ, ಪ್ರೈವಿಟಿಗಳು ನೆಗೆದು ಬಿದ್ದುಹೋಗಲಿ 'ಸೆಕ್ಯುಲರಿಸಂ' ಮುಖ್ಯ, ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ಧರ್ಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ವಿದೇಶೀ ಧರ್ಮಗಳೇ ಮುಖ್ಯ.

ಅಯ್ಯಾ, ವಾರೆನ್ ಹೇಸಿಂಗ್ಸ್, ಗುದ್ದಿನಿಂದ ಎದ್ದುಬಾ. ನಿನ್ನ ಕನಸು ನೆನಸಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯ, ಧರ್ಮ, ಅಹಿಂಸೆ, ಶಾಂತಿ ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಲಿಯಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮವರಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಜೀವಿಗಳು, ನಾಯಕರುಗಳು, ಎಚ್ಚರದಲ್ಲೇ 'ಸ್ವಪಿತಿ'ಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಕಳೆದ ಮಿಲೆನಿಯಂನ ಕೊನೆ ವರ್ಷದಂತೆ ಇದು. ಅನೇಕರು ಶುಭಾಶಯ ಕಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಯಾವ ಮಿಲೆನಿಯಂ? ಭಾರತದ್ದಂತೂ ಅಲ್ಲವಲ್ಲ! ಜೈ 'ಸ್ವಪಿತಿ' ಎಂದು ಅಪರಂಜಿ ಕಿಲಕಿಲನೆ ನಕ್ಕು ಯುಗಾದಿಯ ಶುಭಾಶಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. 'ಸ್ವಪಿತಿ'ಗಳಿಗೆ ಜಯ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ!

೦ ಪ್ರಕಾಶ್

ಬಿಹಾರಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಆಡಳಿತ ಅಗತ್ಯ; ರಾಜ್ಯಪಾಲ ಭಂಡಾರಿ

- ಸುದ್ದಿ

Stating the obvious ಅಂದರೆ ಇದೇ!!

★ ★ ★

ಹೃದಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ ದಾಖಲಾಗಿದ್ದ ರೋಗಿ ಯಂತ್ರದೊಡನೆ ಪರಾರಿ!

- ಅಮೆರಿಕ ಸುದ್ದಿ

‘ರೋಗ’ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೇನು ಅನಾಹುತ ಮಾಡಿರೋನೋ!!

★ ★ ★

ಪಾಕೀಸ್ತಾನದ ಎದುರೇಟು

- ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ಹೆದರಬೇಡಿ, ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಸುದ್ದಿ ಅಷ್ಟೇ!!

★ ★ ★

ಕಾಶ್ಮೀರ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆ: ಪಾಕ್ ಮನವಿಗೆ ಅಮೆರಿಕ ತಿರಸ್ಕಾರ

ಅವರ ಕಷ್ಟಗಳೇ ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಇವೆ!!

★ ★ ★

ಎಚ್.ಎ.ಎಲ್. ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಗಂಧದ ಮರಗಳ ಕಳವು

- ಸುದ್ದಿ

ತಿಳಿ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಅದೃಶ್ಯವಾದವೇನೋ!!

★ ★ ★

ಕುಂಬ್ಬೆಗೆ ಹತ್ತು ವಿಕೆಟ್; ಅಭಿನಂದನೆಗಳ ಸುರಿಮಳೆ
- ಸುದ್ದಿ

ಭಾರೀ ಕ್ಯಾಚ್‌ಗಾಗಿ ತರುಣಿಯರೆಲ್ಲ ಸಿದ್ಧರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರಂತೆ!!

★ ★ ★

ಕೆ.ಇ.ಬಿ. ನೌಕರರ ವೇತನ ಶೇಕಡಾ 18 ಏರಿಕೆ
- ಸುದ್ದಿ

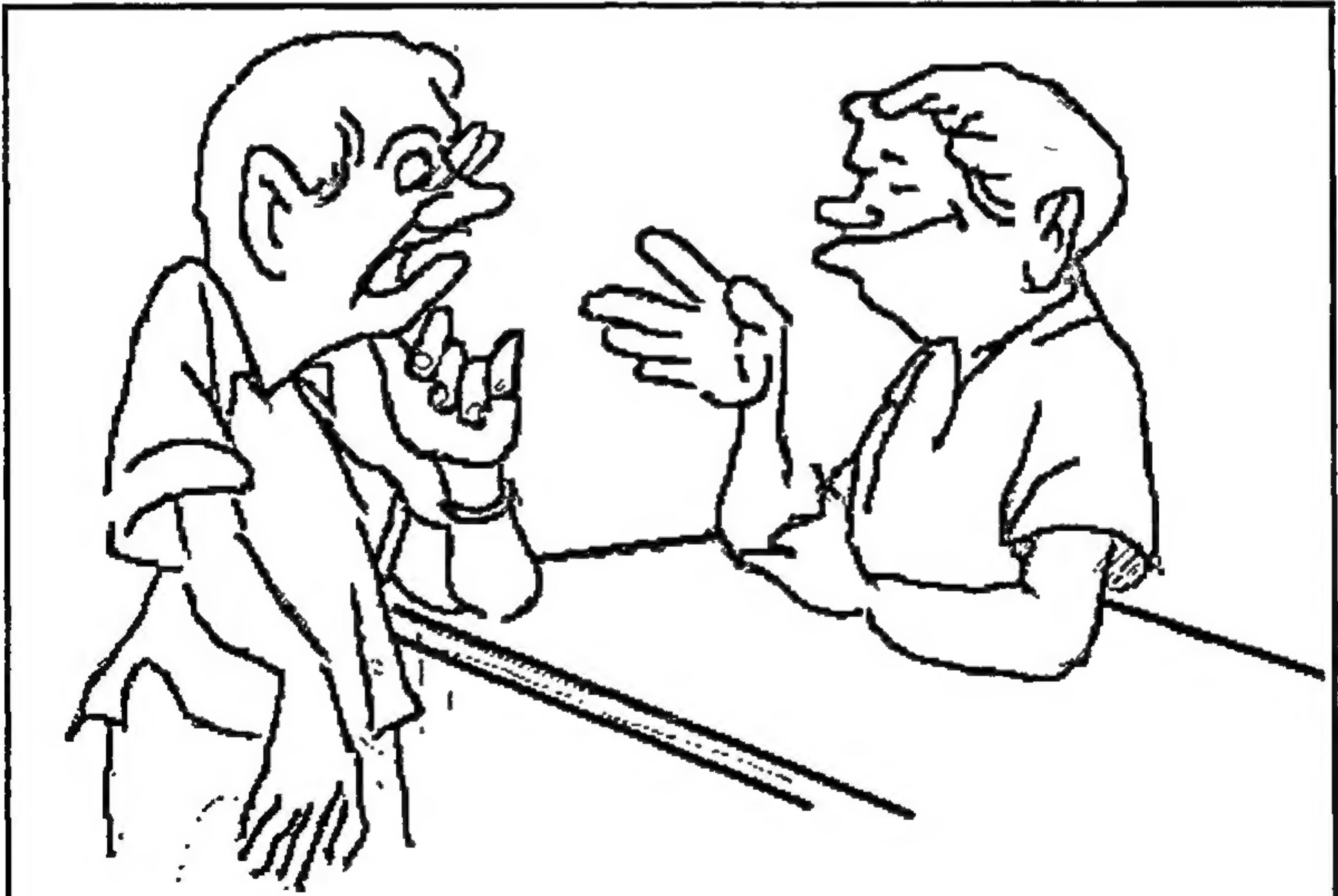
ಶಾಕಿಂಗ್ ನ್ಯಾಸ್ ಅಂದರೆ ಇದೆ!!

★ ★ ★

ಮಮತಾ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಒಪ್ಪಿಗೆ
- ಪತ್ರಿಕೆ

ಆದರೆ, ಮಮತೆಯಿಂದಲ್ಲ!!

★ ★ ★

ಕಾಶ್ಮೀರ ಕೊಟ್ಟರೆ ವಾಜಪೇಯಿನ ಮದುವೆ ಆಗ್ತಾಳಂತಲ್ಲಾ,
ವಾಜಪೇಯಿ, ಆದ್ದಾನಿ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟೆ,
ಕಾಶ್ಮೀರ ಇಟ್ಟೋಬೋದಾ ಕೇಳ್ವೇಕು.

ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ

ಕಳೆದ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅಪರಂಜಿಗೆ ಇಂಟರ್ನೆಟ್ ಸಂಪರ್ಕ ದೊರೆತ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದಾಗಿನಿಂದ ಅನೇಕರು ನಮಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆದು ಸಂವಹನ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೈದರಾಬಾದಿನಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮ್ ಪತ್ರ ಬರೆದು ಪ್ರಣಯ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಅಪರಂಜಿಗೆ ಧಾರಾವಾಹಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನೀಡುವ ಆಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಈ ಶ್ರೀರಾಮ್ ವಿಕ್ರಂ ಸೇಠ್‌ರ ಎ ಸ್ಯೂಟಬಲ್ ಬಾಯ್ ಕುರಿತು ಒಂದು ಸೊಗಸಾದ ಲೇಖನ ಬರೆದದ್ದು ಅನೇಕರಿಗೆ ನೆನಪಿರಬಹುದು. ಈ ಕಿರಿಯ ಮಿತ್ರರ ಬರಹವನ್ನು ಅಪರಂಜಿ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಇದಿರು ನೋಡುತ್ತಾಳೆ. ಅಪರಂಜಿಗೆ ದೊರೆತ ಇಂಟರ್ನೆಟ್ ಗಿರಾಕಿಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಶೈಲೇಶ್ ಥಿಲ್ಲಾಲ್. ಇವರು ನನಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಈಮೇಯ್ಸ್ ಕಳಿಸುವ ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ “ಬರಹ” ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರನ್ನು ರಿಫ್ ಫೈಲ್ ಫಾರ್ಮಾಟಿನಲ್ಲಿ ಕಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಮಗೆ ಈಮೇಯ್ಸ್ ಕಳಿಸಿದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಪರಂಜಿ ಅಭಾರಿ.

ಮೊನ್ನೆ ಶನಿವಾರ ನನಗೆ ಒಂದು ಸಂಧಿಗ್ಧ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದಿರಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಪ್ರಧಾನಿ ವಾಜಪೇಯಿಯವರು ವಾಘಾದಲ್ಲಿ ಮಿಯಾ ನವಾಜರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗುವ ಸುಮುಹೂರ್ತವನ್ನು ಟಿ.ವಿ.ಯಲ್ಲಿ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಬಹು ಆಸೆಯಿಂದಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ವಿಧಿ ನನ್ನ ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆ ನಿಂತು ನನ್ನನ್ನು ಅಣಕಿಸುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅಂದಿನ ಬೆಳಗಿನ ದಿನಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸುದ್ದಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. “ಬೆಂಗಳೂರಿನ ತಾತಾ ವಿಜ್ಞಾನ ಮಂದಿರದ ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್‌ನ ಪ್ರೊ|| ಕಾಲಿನ್ ಬ್ಲೇಕ್ ಮೂರ್‌ರವರಿಂದ ಸಂಜೆ ನಾಲ್ಕು ಘಂಟೆಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಭಾಷಣ. ವಿಷಯ: ಮೆದುಳಿನ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನ. ಸರ್ವರಿಗೂ ಸುಸ್ವಾಗತ” ವಿಷಯ ಕುತೂಹಲಕಾರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದೇ ನನ್ನದು ಯಾವಾಗಲೂ Approach from the First Principles ಎಂಬ ನಿಲುವು. ಮೆದುಳಿನ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೇ ಅದನ್ನು ಬಳಸುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಭಾಷಣ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡ ಮೇಲಾದರೂ ಬರೆಯಲು ಏನಾದರೂ ಹೊಳೆದೀತೆಂಬ ಭಂಡ ಆಶೆ. ಆದರೆ ವಾಜಪೇಯಿ? ನಮ್ಮ ಪ್ರಧಾನಿ ವಾಘಾದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಡಲು ಬಾಯಿ ತೆರೆಯುವವರೆಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾದಿದ್ದು, ಅನಂತರ ಅವರು ಮುಂದಿನ ಪದ ಹೇಳುವ ಮುಂಚೆ ಓಡಿಹೋಗಿ ಭಾಷಣ ಕೇಳಿಬಂದರೆ ಹೇಗೆ? ಎಂಬ ಹುಚ್ಚು ಆಲೋಚನೆ ಮನದಲ್ಲಿ ಸುಳಿದು ಹೋಯಿತು. ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಕುತೂಹಲ, ಜನತಂತ್ರ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇವೆರಡರ ತಿಕ್ಕಾಟದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿ ನಲುಗಿದ್ದಾಗ ಕೆ.ಇ.ಬಿ.ಯ ಮಹತ್ಕರುಣೆಯಿಂದ ಪವರ್ ಹೋಯಿತು. ನಿರಾಳ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ವಿಜ್ಞಾನ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಹೊರಟೆ.

ವಿಜ್ಞಾನ ಮಂದಿರದ ಜಿ.ಎಸ್. ಟಾಟಾ ಆಡಿಟೋರಿಯಂ ನಿಜಕ್ಕೂ ಒಂದು ಭವ್ಯವಾದ ಸಭಾಂಗಣ. ಸುಮಾರು ಎಂಟುನೂರು ಸಭಿಕರು ಆರಾಮವಾಗಿ ಕುಳಿತು ಭಾಷಣ ಕೇಳುವ ಅವಕಾಶ. ವೇದಿಕೆಯಿಂದ ಆಡಿದ ಮಾತು ಸಭಾಂಗಣದ ಎಲ್ಲ ಮೂಲೆಗಳಲ್ಲೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕೇಳುವಂತೆ ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದ ಶ್ರವಣವ್ಯವಸ್ಥೆ. ವಿಶಾಲವಾದ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಎರಡು ಬೃಹತ್ ತೆರೆಗಳು. ಸಭಾಂಗಣ ವಿಜ್ಞಾನಮಂದಿರದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿಂದ ತುಂಬಿತ್ತು. ಸರಿಯಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಘಂಟೆಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಶುರುವಾಯಿತು.

ಪ್ರೊ|| ಕಾಲಿನ್ ಒಬ್ಬ ನ್ಯೂರೋ ಬಯಾಲಜಿಸ್ಟ್. ಹಾಗಾಗಿ ಮೆದುಳಿನ ಕುರಿತ ಅವರ ವಿವರಣೆ ಆ ಅಂಗದ ಭೌತಸ್ವರೂಪ, ಅದರಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ವಿದ್ಯುತ್ ರಾಸಾಯನಿಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಇವುಗಳಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿತ್ತು. ಮೆದುಳಿನ ಒಂದು ಮುಖ್ಯಭಾಗ ದೃಷ್ಟಿಕ್ರಿಯೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುತ್ತದಂತೆ. ಜೀವಂತ ಬೆಕ್ಕಿನ ಮರಿಗಳ ಹಾಗೂ ಮಂಗಗಳ ಮೆದುಳುಗಳ ಮೇಲೆ ಕಾಲಿನ್ ನಡೆಸಿದ ಪ್ರಯೋಗವೊಂದರ ವಿವರಣೆ ಕುತೂಹಲಕಾರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ಜೀವಂತ ಮಂಗದ ಮೆದುಳಿಗೆ ಒಂದು ವಿದ್ಯುದ್ವಾಹಕವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿ (ಪ್ರಾಣಿದಯಾ ಸಂಘದವರು ಕಳವಳಪಡಬೇಕಾದ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಮೆದುಳಿಗೆ ನೋವಿನ ಅರಿವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲವಂತೆ) ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾರ್ಡುಗಳ ಮೇಲೆ +, -, X, ಮುಂತಾದ ವಿವಿಧ ಚಿಹ್ನೆಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಆ ಮಂಗದ ಕಣ್ಣುಮುಂದೆ ಆ ಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದಾಗ + ಚಿಹ್ನೆಯ ಕಾರ್ಡು ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ಚಲಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಮಂಗದ ಮೆದುಳಿನ ಆ ಭಾಗ ಉದ್ರೇಕಗೊಂಡಿತಂತೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಚಿಹ್ನೆಯ ವಿಷುಯಲ್ ಇಮೇಜ್‌ಗೆ, ಮೆದುಳಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ನರ ಕೇಂದ್ರವಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಕಾಲಿನ್.

ನೆನಪಿನ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಹಾಗೂ ದೀರ್ಘ ಕಾಲಾವಧಿ ಎಂದು ಎರಡು ಬಗೆಗಳನ್ನು ಅಂದಿನ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಕಾಲಿನ್ ಗುರುತಿಸಿದರು. ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ನೆನಪಿನ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಲಿನ್ ಸಭೆಯಲ್ಲೇ ತೋರಿಸಿದ ನಿದರ್ಶನ ಬಹು ಮೋಜಿನದಾಗಿತ್ತು. ಒಬ್ಬ ವಾಲಂಟೀರ್ (ಅಂದಹಾಗೆ ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಕನ್ನಡ ಪದ ಏನಿಲ್ಲ? ಸ್ವಯಂ ಸೇವಕ ಅನ್ನುಕ್ಕಾಗುತ್ತೇ?) ಅನ್ನು ಕರೆದು ಮೂರು ಅಂಕಿಗಳ ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಅದನ್ನು ಪುನರುಚ್ಚರಿಸಲು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಬಹು ಸುಲಭದಿಂದ ಆತ ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಲ್ಲದೇ ಹೇಳಿದ. ನಂತರ ನಾಲ್ಕು ಅಂಕಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ, ಐದು, ಆರು, ಹೀಗೆ ಏಳು ಅಂಕಿಗಳವರೆಗೂ ನೆನಪು ಸರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅನಂತರ 194,019,471,950,1957, ಎಂಬ ಹದಿನಾರು ಅಂಕಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೇಳಲು ಆತನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆಗ ಕಾಲಿನ್ ಅದೇ

ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು 1940, 1947, 1950, 1957 ಅಂತ ಬೇರೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಭಾಗಮಾಡಿ ಹೇಳಿದಾಗ ನೆನಪು ಬಹು ಸುಲಭವಾಯಿತು! ಮೆದುಳು ಅಂಕಿಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವಾಗ ಅದು ಆ ಅಂಕಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಯೋಜಿಸುವ ವಿಷಯಗಳು (ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಸವಿಗಳು) ನೆನಪಿನ ಕ್ರಿಯೆಗೆ ನೀಡುವ ನೆರವು ವಿಸ್ಮಯಕರ.

ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಸಮಯ ಬಂದಾಗ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಧ್ಯಾನ, ನಿದ್ರಾಸ್ಥಿತಿ, ಕಾನ್ವರ್ಸೆನ್ಸ್, ಇವುಗಳ ಕುರಿತು ಅನೇಕರಿಗೆ ಸಂಶಯಗಳಿದ್ದದ್ದು ತಿಳಿಯಿತು. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಕಾಲಿನ್ ರದ್ದು ಒಂದೇ ಉತ್ತರ. ಮೆದುಳಿನ ಭೌತ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ನಡೆದಿದ್ದರೂ ಮನಸ್ಸಿನ ವ್ಯಾಪಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ಮನಸ್ಸಿನ ವಿವಿಧ ಸ್ಥಿತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಂಶೋಧಕರಿಗೆ ಏನೇನೂ ತಿಳಿಯದು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೈಯರ್ ಸ್ಟೇಟ್ಸ್ ಆಫ್ ಕಾನ್ವರ್ಸೆನ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕರು ಸಬ್ಜೆಕ್ಟಿವ್ ಅನುಭವ ಪಡೆದಿದ್ದಾರಂತೆ. ಸಭಿಕರಲ್ಲಿ ಈ ಕುರಿತು ಯಾರಾದರೂ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲುವುದಿದ್ದರೆ ಚೆಲ್ಲಬಹುದು ಎಂದು ಕಾಲಿನ್ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದಾಗ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟಿನ ಪ್ರೊ|| ಬ್ಯಾನರ್ಜಿ ಎದ್ದುನಿಂತು “ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಚದರಮೈಲಿಗೆ ಎಂಟು ಜನ ಮನಸ್ಸಿನ ವ್ಯಾಪಾರಗಳು, ಧ್ಯಾನಸ್ಥಿತಿ, ಸ್ವಪ್ನ, ತುರೀಯ, ಸುಷುಪ್ತಿ, ಸಮಾಧಿ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಗಂಟೆಗಟ್ಟಲೆ ಮಾತನಾಡಬಲ್ಲರು. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನದ ಒರೆಗಲ್ಲಿಗೆ ಹಚ್ಚಲು ಯಾರೂ ಸಿದ್ಧರಿಲ್ಲ” ಅಂದಾಗ ಅದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವ ಧೈರ್ಯ ಸಭಿಕರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಮುಂದಿನ ಶತಮಾನಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತಹ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನ "Millenium Products Exhibition" ಅನ್ನು ಬ್ರಿಟನ್ನಿನ ಬೈಟ್ಸ್‌ವರ್ಕ್ ಸಂಸ್ಥೆಯವರು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊಂದುವಂತಹ ಯಾವ ಸಾಮಗ್ರಿಯೂ ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾದ (1) ಮೇಜಿನ ಕೆಳಗೆ ಕೈ ಚಾಚಿದರೆ ಕೈಯನ್ನು ತುಂಡರಿಸುವ ಮೇಜು, (2) ಸರ್ಕಾರೀ ಕಛೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಫೈಲುಗಳನ್ನು ಮೇಜಿನಿಂದ ಮೇಜಿಗೆ ತ್ವರೆಯಿಂದ ಸಾಗಿಸಲು ಕನ್ವೇಯರ್ ಬೆಲ್ಟ್, (3) ಬಸ್ ಸ್ಟಾಪುಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಯೂನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೇ ಬಸ್ಸಿಗೆ ನುಗ್ಗುವ ಜನಗಳನ್ನು ಕಂಡಲ್ಲೇ ಗುಂಡಿಕ್ಕಿ ಕೊಲ್ಲುವ ರೋಬಟ್‌ಗಳು, (4) ಮಂತ್ರಿಗಳ ಉದ್ದಾನೆ ಕಾರುಗಳ ವಿಂಡ್ ಷೀಲ್ಡ್‌ಗಳ ಮೇಲೆ ಭಾರತದ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ರೇಖೆಯನ್ನು ಅಳಿಸಲಾಗದ ಶಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸುವ ಪ್ರಿಂಟರ್‌ಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಬಾರದೇ?

- ಶಿವಕುಮಾರ್

ಶ್ವಾನ ಪುರಾಣ

- ಎಂ. ಎನ್.ಕೆ.

“ನಾಯಿ ಬೊಗಳಿದರೆ ದೇವಲೋಕ ಹಾಳೇ?” ಅನ್ನುತ್ತೆ ಗಾಡೆ. ನಮ್ಮ ಮನೇ ಬೀದೀಲಿರೋ ನಾಯಿಗಳ ಗುಂಪು ನಡು ರಾತ್ರೀಲಿ ಬೊಗಳುಕ್ಕೆ ಶುರು ಮಾಡಿದರೆ ಆ ಬೊಗಳು ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಕೇಳಿಸುತ್ತೋ ಇಲ್ಲವೋ ನಂಗೊತ್ತಿಲ್ಲಾ. ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ನನ್ನ ನಿದ್ರೆ ಹಾಳು. ನಮ್ಮ ಬೀದಿ ನಾಯಿಗಳು ಬೊಗಳೋದು ಎಷ್ಟು ಜೋರೆಂದರೆ ಆ ಕೂಗು ದೇವಲೋಕ ಮುಟ್ಟದಿದ್ದರೂ ಆಜೂ ಬಾಜೂ ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಲೋಕಾನ ಮುಟ್ಟೋದಂತೂ ನಿಜ.

ಆ ನಮ್ಮ ದೇವಲೋಕ ಇಲ್ಲಿಂದ ಎಷ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿದೆ, ಅಲ್ಲಿನೂ ದೈವಾಂಶ ಸಂಭೂತವಾದ ಶ್ವಾನಗಳಿವೆಯಾ, ಅವೂ ಆವಾಗವಾಗ ಕೂಗುತ್ತಾ, ನಮ್ಮ ದೇವಲೋಕದ ದೇವತೆಗಳು ಯಾವ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಲಗುತ್ತಾರೆ, ಅವರ ಸ್ಲೀಪಿಂಗ್ ಹ್ಯಾಬಿಟ್ಸ್ ಏನು? ಅವರ ದಿನಚರಿ ಏನು? ಇವಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಉತ್ತರಗಳು ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಯಾವ ಪುರಾಣ ಅಥವಾ ಪುಣ್ಯ ಕಥೆಲೂ ಬಂದಿಲ್ಲ.

ನನಗೆ ರಾತ್ರಿ ನಿದ್ರೆ ಬರೋದೇ ಲೇಟು. “ಯಾಕೋ ನನಗೆ ನಿದ್ರೆನೇ ಬರ್ತಾಯಿಲ್ಲಾ” ಅಂತ ಮನೇಲಿ ನನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಟ್ಟಿಯಾಗೇ ಗೊಣಗಿಕೊಂಡರೆ, ನನಗೆ ಸಿಗೋದು ಸಿಂಪಥೀ ಬದಲು “ಇನ್ನೇನು ಮತ್ತೆ. ದಿನವೆಲ್ಲಾ ಮಲಗಿದ್ರೇ ಮತ್ತೆ ರಾತ್ರೀ ನಿದ್ರೆ ಹೇಗೆ ಬರಬೇಕು. ಮಧ್ಯಾನ್ಹ ಸಂಜೆ ಪೂರ್ತೀ ಮಲಗೋ ಬದಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಮನೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ರೆ ನಂಗೂ ಸಹಾಯ ಆಗುತ್ತೇ. ನಿಮಗೂ ನಿದ್ರೆ ಬರುತ್ತೆ. ಸುಮ್ಮೆ ಗೊಣಗೋದ್ಬಿಟ್ಟು ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪ ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದ ಮನೆ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡಿ. ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಹೋಗುತ್ತೆ” ಅನ್ನೋ ಸಿಡುಕು ಅಡ್ವೈಸ್ ನನ್ನವಳಿಂದ.

ಉರಿಯೋ ಗಾಯಕ್ಕೆ ಉಪ್ಪು ಹಚ್ಚೋಥರ “ಆ ಮನೆ ಗುಂಡಪ್ಪನೋರ್ನ ನೋಡೀ ಕಲೀಬಾರ್ದೇನ್ರಿ. ಅವರೂ ನೀವೂ ಒಟ್ಟಿಗೇ ರಿಟ್ಟಿರ್ ಆದ್ರೀ. ಆ ಮನುಷ್ಯ ನೋಡಿ ಹೇಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಪಾದರಸದ ಹಾಗಿರ್ತಾರೆ. ಮನೆ ಕೆಲ್ಸ ಹೊರಗಿನ ಕೆಲಸ ಎಲ್ಲಾ ಜಟ್-ಪಟ್ ಅಂತ ಹೇಗೆ ಮಡ್ತಾನೋಡಿ. ಅಂಥಾ ಗಂಡನ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳೋಕೆ ಪುಣ್ಯಾ ಮಾಡಿದ್ದು ಆ ಪುಣ್ಯಾತ್ನಿತ್ತಿ ಪುಟ್ಟಮ್ಮ.” ನೋಡ್ರೀ. ನಮ್ಮೋರು ರಿಟ್ಟಿರ್ ಆದ್ಮೇಲೆ ಮನೆ ಕೆಲಸಾನೆಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೇ ಬಿಟ್ಟು ನಾನು ಹಾಯಾಗಿದೀನಿ. ನೀವೂ?” ಅಂತ ಮೊನ್ನೆ ನನ್ನನ್ನೇ ಕೇಳಿದಳು. ಎಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಕರ್ಮ. ನಿಮ್ಮನ್ನಂದು ಏನು ಪ್ರಯೋಜ್ಞ ಈಗ. ಇನ್ನು ಮುಂದಾದ್ರೂ ನಿಮ್ಮ

ನಿದ್ದೇನ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೇ ಮಾಡಿ ನನಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿ. ಈ ಗೊಣಗೋದು ತಪ್ಪುತ್ತೆ” ಅಂದೇಬಿಟ್ಟು.

ಈ ಕಂಪಾರಿಸನ್ ಕೇಳಿ ನನ್ನ ಮೈ ಎಲ್ಲಾ ಉರಿದೋಯ್ತು. “ಆ ಗುಂಡಪ್ಪ ನಂಗೊತ್ತಿಲ್ವೇ ಅವಂದೆಲ್ಲಾ ಬರೀ ನಾಟಕ. ರಿಟೈರ್ಗ್ ಮುಂಚೆ ಈ ನಾಟಕ ಆಫೀಸ್ಸಲ್ಲಿ ಆಡ್ತಿದ್ದ. ಈಗ ಅವನ ಮನೇಲಿ” ಅನ್ನೋಣಾಂತಿದ್ದೆ ನನ್ನ ಹಾಸಿಗೆಯಿಂದಾನೆ. ಸುಮ್ಮೆ ಇಲ್ಲದ ಕಾಂಟ್ರವರ್ಸಿ ಯಾಕೇಂತ ಸೈಲೆಂಟಾಗಿ ಹಾಸಿಗೆಯಿಂದ ಎದ್ದು ಕತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಗಿಡ ಕತ್ತರಿಸೋಕ್ಕೆ ಶುರು ಮಾಡ್ತೆ.

ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮ ಶ್ವಾನ ಪುರಾಣಕ್ಕೆ ವಾಪಸ್ ಬರೋಣ. ಇಡೀ ರಾತ್ರಿ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ಮನೇ ನಾಯಿ ಬೊಗುಳ್ತಿದ್ರೆ ಅದರ ಮನೆಯವರು ಯಾಕೆ ಸುಮ್ಮಿರ್ತಾರೆ? ಅವರಿಗೆ ಅದು ಕೇಳ್ವಲ್ವಾ? ಅವರ ನಿದ್ದೆ ಡಿಸ್ಪರ್ಬ್ ಆಗಲ್ವಾ? ಇದು ನನಗೆ ಎಟುಕಲಾರದ ಒಗಟು.

ಒಂದು ಸಲ ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಿ ಆ ಮನೆಯವರ್ನ ಕೇಳೇಬಿಟ್ಟೆ “ಸಾರ್ ನಿಮ್ಮ ನಾಯಿ ಯಾಕೋ ರಾತ್ರೀಯೆಲ್ಲಾ ಬೊಗುಳ್ತತ್ತು. ಕಳ್ಳಾ ಗಿಳ್ಳ ಬಂದಿದ್ದೇನೋ” ಅಂತ. ಅವರು “ಕಳ್ಳಾ ಇಲ್ಲಾ ಗಿಳ್ಳಾ ಇಲ್ಲಾರೀ. ಪಾಪ ನಮ್ಮ ನಾಯಿ ಸುಮ್ಮುಮ್ಮೇ ಬೊಗುಳೋದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಆ ಮೂಲೇ ಮನೆ ನಾಯೀ ಇದ್ದೆಲ್ಲಾ ಅದು ಬೊಗುಳೀ ಬೊಗುಳೀ ನಮ್ಮ ನಿದ್ದೆಯೆಲ್ಲಾ ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತೆ. ಆ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಹೇಳೀ ಹೇಳೀ ಸಾಕಾಯ್ತು. ಹೇಳಕ್ಕೊದ್ರೇ ನಮಗೇ ತಿರಿಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ನಾಯೀದೇ ಗಲಾಟೇಂತ. ಪಾಪ ನಮ್ಮ ನಾಯಿ ಒಂದೊಂದು ಸಲ ಬೊಗುಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತೆ ಅಷ್ಟೇ. ಸುಮ್ಮುಮ್ಮೇ ನಮ್ಮೇಲೇ ಕಂಪ್ಲೈನ್ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಧೈರ್ಯ ಇದ್ರೆ ಆ ಮೂಲೇ ಮನೆಯವರ್ನ ದಬಾಯ್ಸಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ರೆ ಸುಮ್ಮಿರಿ” ಅಂದೇಬಿಟ್ಟು. ಇನ್ನೇನ್ ಮಾಡೋದು. ಸುಮ್ಮಾದೆ.

“ಹೆತ್ತೋರಿಗೆ ಹೆಗ್ಗಣ ಮುದ್ದು”. ಸಾಕ್ಷೋರ್ಗ್ ಅವರ ನಾಯಿ ಬೊಗುಳು ಮುದ್ದು. “ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ನಾಯಿ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೊಗುಳುತ್ತೆ” ಅನ್ನೋರ ಹತ್ತಿರ ಹೇಗೆ ಕೂಗಾಡೋದು? ನೀವೇ ಹೇಳಿ.

James Herriot ಅವರು Yorkshire ನ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತಿ ಮತ್ತು ಪಶು ವೈದ್ಯ. ಅವರ ಒಂದು ನಾಯೀ ಕಥೆ ಹೀಗಿದೆ:

ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಸಂಸಾರ. ಅಲ್ಲೊಂದು ಮುದ್ದು ನಾಯಿ. ಅದರ ಹೆಸರು Joshua. ಅದರ ಬೊಗುಳು ಆ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಬಹು ಪ್ರಿಯ ಮತ್ತು ಬಹು ಆಪ್ತಾಯಮಾನ. ಆ ನಾಯಿ ಒಂದು ಆಕಸ್ಮಿಕಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಅದರ ಬೊಗುಳು

ನಿಂತುಹೋಯಿತು. ಆ ಮನೆಯವರು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಡಾಕ್ಟರ್ ಹತ್ತಿರ Joshua ನನ್ನು ತಂದರು. “ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಇವನು ಮತ್ತೆ ಬೊಗಳುವಂತೆ ಮಾಡಿ” ಎಂದು ದಂಬಾಲು ಬಿದ್ದರು.

ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಆಯಿತು. ಉಹಂ. ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. Joshua ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದ. ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಓಡುತ್ತಿದ್ದ. ಆದರೇ ಬೊಗಳಲಿಲ್ಲ.

ಒಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಡಾಕ್ಟರಿಗೆ ಫೋನ್ ಬಂತು. ಆ ಮನೆ ಒಡತಿ ಫೋನಲ್ಲಿ ಜೋರಾಗಿ ಕೂಗಿದಳಂತೆ ““Doctor Doctor Joshua barked last night. Joshua barked last night.” ಅಂತ. ನಮ್ಮ ಡಾಕ್ಟರ್ ತಬ್ಬಿಬ್ಬು ಹಾಗೂ ತಾನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಔಷದಿಯಿಂದ ಹೀಗಾಗಿರಬಹುದೇನೋಂತ ಆಸೇ ಬೇರೆ. ““I see that my tablets worked at last” ಅಂದದ್ದಕ್ಕೆ ಆ ಮಹತಾಯಿ ““Doctor it had nothing to do with your tablets” ಅಂದುಬಿಟ್ಟಳಂತೆ.

ಆಗಿದ್ದಿಷ್ಟೆ. ಆ ರಾತ್ರಿ ಅವರ ಮನೇಗೆ ಕಳ್ಳರು ನುಗ್ಗಿ ಅವರ ಕಾರನ್ನು ಕದ್ದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಆಗ ನಮ್ಮ Joshua ಹೊರಗೆ ಬರದೆ ಕಿಟಕಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಜೋರಾಗಿ ಬೊಗುಳಿದನಂತೆ ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ. ಅವನ ಬೊಗಳು ಮರುಕಳಿಸಿತು. ಡಾಕ್ಟರ್ ಕೈಲಿ ಆಗದಿದ್ದದ್ದು ಕಳ್ಳರು ವಾಸಿಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರು. ಆ ಮನೆಯವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ ಕಳುವಾಗಿದ್ದು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ತಮ್ಮ Joshua ಗೆ ಬೊಗಳು ವಾಪಸ್ ಬಂತಲ್ಲಾ ಅದೇ ಸಂತೋಷ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ ಇಷ್ಟೆ. ನಿಮ್ಮ ನಾಯಿ ತುಂಬಾ ಬೊಗಳುತ್ತೆ. ಅದನ್ನ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡೀಂತ ಶ್ವಾನ ಪ್ರಿಯರಹತ್ತಿರ ಹೇಳೋದೂ ಒಂದೆ. ಕಿವುಡನಮುಂದೆ ಕಿನ್ನರೀ ಬಾರ್ಸೋದೂ ಒಂದೆ.

ಮತ್ತೆ ನಿಮ್ಮ ನಿದ್ಧೇಗೇನ್ನಾಡ್ತೀರಾ ಅಂದ್ರೆ? ಸರಿ ಇನ್ನೇನ್ನಾಡೋದು. “What cannot be cured must be endured.” ನನ್ನ ಮನೆಯಾಕೆ ಹೇಳ್ವಾಗೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಸಂಜೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿದ್ಧೆ ಕಟ್ ಮಾಡಿ ರಾತ್ರಿಗೆ ರಿಸರ್ವ್ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳೋದು.

ಮತ್ತೆ ಆ ನಮ್ಮ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಇದೆಯಲ್ಲಾ ಆ Bad example ಗುಂಡಪ್ಪ. ಅವನ ಧರ ನಾನೂ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಚಡ್ಡೀ ಹಾಕೊಂಡು ಮನೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡೋ ಧರ ನಾಟ್ಯಾ ಆಡೋದು.

★★★

ಭೋಜನ ವೀರ

ಮೂಲ: ಶ್ರೀ ರವೀಂದ್ರನಾಥ ಠಾಕೂರ್;
ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದ: ಎಂ.ಆರ್.ಸಿ. ನಾರಾಯಣನ್

(ಪ್ರಹಸಿನಿ: ಭೋಜನ ವೀರ)

ಸಂಕೋಚವ ಮೂಟೆ ಕಟ್ಟು, ಗಳಿಸು ಭೋಜ್ಯ ಭೋಗ,
ತಡವಿದರಲಿ ಮಹಾ ರೋಗ.
ವಿಕೃತವಾಗೆ ಯಕೃತ್ ನಿನದು,
ಸ್ವೀಕೃತವದು ಭಯ ಯಾರದು,
ಸುಮ್ಮನಹುದೇ ನಿನ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಭಾರಿ ಡೊಳ್ಳು ಯೋಗ.

ಕಾಪುರುಷರು ನಿನಗೆ ನೀಡೆ ದುಃಖ ಭೋಗ ಭಯ
ಸುಖ ಭೋಗದ ಸಮಯ ಕಳೆದು.
ಸುಳ್ಳು ಬಾಳ ದೀರ್ಘ ಗೈದು,
ವಿಲಂಬದಲಿ ಮರಣ ಪಡೆಯೆ,
ಬದುಕಲೇನು ಲಾಭ ತಿನದೆ ರಬಡಿ, ಪಾಯಸ?

'ಛೇ ಛೇ ದೇಹಕೆ ಅವು ತಾಮಸ, ಮೀನು, ಕೋಳಿ, ಮಾಂಸ,
ತಿನಲು ಅಹುದು ಹೊಟ್ಟೆ ನೋವು'.
ಆತ್ಮಕಾಗೆ ರಸದ ರುಚಿ,
ಆಸೆ ಪಡು, ಕೊಪ್ಪ, ಲುಚಿ,
ತಿನುವುದನ್ನು ತೆಗಳುವವನು ಯಾವ ದೇಶವಾಸಿ?

ಊಟ ತೂಕಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು, ಅನ್ನುವವರ ದೂರವಿಡು,
ಮರಣ ಭೀರು, ನೆನಪಲಿಡು,
ರೋಗಕಂಜಿ, ಸಾವ ನೆನೆದು,
ಸಾವಧಾನವಿರಲು ಬದುಕೆ?
ಹೇಳು ಯಾರೂ ಸಾಯರೇನು ರೋಗವಿಲ್ಲದೆ.

ಹೊಟ್ಟೆ ಬೇನೆ, ಸಿಡಿವ ತಲೆ ಇರಲಿ ನಿತ್ಯ, ದಿನ,
ಹೊಟ್ಟೆ ಮಾತ್ರ ಬೇಡ ಖಾಲಿ
ಅಮೃತಾಂಜನ ಹಣೆಗೆ ಬಳಿ,
ಕೈಗೆ ಯಂತ್ರ ಕಟ್ಟಿಕೊ,
ಎಲ್ಲ ನಿನ್ನ ದೇಹಕಹುದು ಭವ್ಯ ಅಲಂಕಾರವು.

ನಿನ್ನ ಜಡ ದೇಹಕೆ ಕೊನೆಯ ಘಳಿಗೆ ಬರಲು,
ಕೊರಳ ಬಳಸೆ ಯಮನ ಪಾಶ.
ಹೋಮಿಯೊಪಥಿ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಿ,
ಪಂಡಿತರಿಗೂ ಕೋಪ ತಾಗೆ,
ಆಗಲೇಳು ನಿನ್ನ ಮನೆಯು ಆಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಖಾಲಿ.

ತದನಂತರ ಮಗನು ಬರುವ ತಂದೆ ತುಳಿದ ದಾರಿಗೆ,
ಹುಳಿ, ಸಿಹಿ, ರುಚಿ ಮುಂದುವರಿಕೆಗೆ,
ಮಿಡಿ ಉಪ್ಪಿನ ಕಾಯಿ ರುಚಿ,
ಉಳಿಯದೇನು ವಂಶ ದಾಟಿ.
ಪರಿವಾರದವರಿಗೆಲ್ಲ ಉಳಿಸಿ ಎದೆಯ ಉರಿ.

ತಿನುವುದುಳಿಸಿ ಬದುಕಿರಿ ಎನೆ ಬಂಗಾಲದ ಈ ಜನ,
ಉಳಿಯಿರಿಲ್ಲಿ ಅವರು ಬಹು ದಿನ,
ಅಪರಿ ಪಕ್ಷ ಮರಣ ಭಯ
ಗೌಡ ಜನರು ಗೈಯೆ ಜಯ,
ಅವರಿಗಾಗಿ ಭರಿಸಬೇಡ ನೀನು ಯಾವ ಶೋಕ.

ಖಾರ ತಾ, ಸಾಸು ತಾ, ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಯ ಫೃತ,
ಅದರ ಗಂಧ ಶಂಕೆ ತಾರದಿರಲಿ ಮನದಲಿ,
ಸೆರಗ ಹೊದ್ದು, ಕಟೆಯ ಬಿಗಿದು,
ಬಡಿ ಚಿರೋಟಿ, ಮುರಿಯೊ ಫೇಣಿ,
ಬರಲಿ ವೈದ್ಯ, ನಂತರದಿ ಬರಲಿ ಬಿಡು ಮೃತ್ಯು.

ಶೂನ್ಯ ಶೂನ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ

- ಬಾರೂರು ಚಂದ್ರ

ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಭಾರತದ ಕೊಡುಗೆ ಸೊನ್ನೆ ಎಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ (ಹಿಂದಿಯವರು ಗರ್ವ್‌ಸೇ) ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅಂದೂ ಸೊನ್ನೆ ಇಂದೂ ಸೊನ್ನೆ ಎಂದು ಸಿನಿಕತನವನ್ನು ತೋರಿಸಬಹುದು. ಸೊನ್ನೆ-ಶೂನ್ಯ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಸೊನ್ನೆಗೆ ಸೊನ್ನೆ ಸೇರಿಸಿದರೆ ಸೊನ್ನೆಯಿಂದ ಸೊನ್ನೆ ಕಳೆದರೆ, ಸೊನ್ನೆಯನ್ನು ಸೊನ್ನೆಯಿಂದ ಗುಣಿಸಿದರೆ ಬರುವುದು ಸೊನ್ನೆ ಆದರೆ ಸೊನ್ನೆಯಿಂದ ಸೊನ್ನೆಯನ್ನು ಭಾಗಿಸಿದರೆ ಅದು ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಆಗಬಹುದು ಎಂದು ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರ ಹೇಳುತ್ತದಂತೆ. ಇದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಗಹನವಾಗಿ ನೋಡುವ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶ್ಲೋಕ ಈಗ ಮರೆತುಹೋಗಿದೆ.

ಸೊನ್ನೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ರೋಮನ್ನರ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಈಗ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ದಶಕಗಳ ಹಿಂದೆ ಮೊಸರಿನ ಮಂಗಮ್ಮ, ಹಳೇಪೇಪರ್ ಬುಡನ್‌ಸಾಬಿ ಲೆಕ್ಕದ ರೀತಿಯೇ ಇರುತ್ತಿರಬೇಕು. ಮೊಸರಿನ ಮಂಗಮ್ಮ ಅವಳ ಸೊಸೆಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಅತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕತೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದರು. ಅವಳ ಲೆಕ್ಕದ ರೀತಿ ಎಲ್ಲೂ ತಿಳಿಸಿರುವಂತಿಲ್ಲ.

ಮದರ್ ಡೈರಿಗಳು ಹಾಲು ಉತ್ಪಾದಕರ ಜಿಲ್ಲಾ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಹೋದ ವರ್ಷ ನವೆಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಕರೆದ ಹಾಲನ್ನು ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಫೆಬ್ರವರಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಕುಡಿಯುವಂತೆ ಇನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲದ ದಿನಗಳು ಕನ್ನೇಗೌಡನ ಕೊಪ್ಪಲಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೋ ಎರಡೋ ಎಮ್ಮೆ ಸಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮಂಗಮ್ಮ ಅಗ್ರಹಾರದ ಪಾರ್ವತಮ್ಮನವರ ಮನೆಗೆ ವರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ಅದೇ ದಿನ ಕರೆದ ಹಾಲು ಮೊಸರು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮಹಿಳಾ ಸಾಕ್ಷರತೆ ಶೇಕಡಾ ಐದನ್ನು ಮೀರದಿದ್ದ ಕಾಲ. ಮಂಗಮ್ಮ ಪಾರ್ವತಮ್ಮ ಇಬ್ಬರೂ ಮೆಜಾರಿಟಿ ತೊಂಬತ್ತೈದರ ಗುಂಪಿನವರು ಆದರೂ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಅಕೌಂಟ್ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಮನಿಯ ಪುರಾತನ ರೂಪ ವುಡ್‌ಮನಿ!

ಪಾರ್ವತಮ್ಮನವರ ಹಂಚಿನ ಮನೆಯ ಹಲಸಿನ ಮರದ ತೊಲೆ ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ಇಲಿಗಳು ದಡಬಡ ಓಡಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಜೊತೆ ಜೊತೆಗೆ ಹಾಲು ಮೊಸರಿನ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಅಕೌಂಟ್ ಇಡುವುದಕ್ಕೂ ನೆರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ಪಾವಿಗೆ ಒಂದು ಬಟ್ಟು - ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನ ಐ ಅಕ್ಷರದಂತಹ ಗೀಟು. ಒಂದು ಆಣೆ ಕೊಟ್ಟು ಎರಡು ಬಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಅಳಿಸುವ ಸುದಿನಗಳೂ ಇದ್ದವು. ಪಾವಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಮೂರು ಗೀಟು ಅಳಿಸುವ ದುರ್ದಿನಗಳನ್ನೂ ಪಾರ್ವತಮ್ಮನವರು ನೋಡಿದರು.

ಮಂಗಮ್ಮ ಮೊಸರು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಹಳೇ ಪೇಪರ್ (ಪಾಪ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಖಾಲಿ ಸೀಸೆ ಎಲ್ಲೆಂದೆ ಬರಬೇಕು) ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಬುಡನ್‌ಸಾಬಿ ಎಣಿಕೆ ಇಪ್ಪತ್ತಕ್ಕೇ ನಿಂತಿತ್ತು. ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ಮೀರಬೇಕಾದಾಗ ಬೀಸ್‌ಪರ್ ಚಾರ್ ಅಬ್ಬಬ್ಬ ಎಂದರೆ ಬೀಸ್ ಪರ್ ಆಟ್ ಎಂದು ಎಣಿಸುವ ಸಮಯಪ್ರಜ್ಞೆ ಅವನಿಗಿತ್ತು.

ಸೊನ್ನೆ ಗೊತಿಲ್ಲದ ರೋಮನ್ನರು ಒಂದು ಗೀರು ಬರೆದರೆ ಒಂದು ಎರಡು ಗೀರಿಗೆ ಎರಡು ಎನ್ನುವ ಪದ್ಧತಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡರು. ಐದಕ್ಕೆ V ಹತ್ತಕ್ಕೆ X ಎನ್ನುವ ಸಂಕೇತಗಳು ಮುಂದೆ ಬಂದಿರಬೇಕು. ಐದರ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಗೀಟು ಮತ್ತೆ ವಿ (VIV), ಹತ್ತರ ನಂತರ ಒಂದು ವಿ ಒಂದು ಗೀಟು ಮತ್ತೊಂದು ವಿ (XVIV) ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು, ನಾಲ್ಕು X ಬರೆದರೆ ನಲ್ವತ್ತು. ನಲ್ವತ್ತರ ಮೇಲೆ ಎಂಟು ಇತ್ಯಾದಿ, ಮಂಗೇಮ್ಮ - ಬುಡನ್‌ಸಾಬಿ ಪದ್ಧತಿ ರೋಮನ್ನರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟವು. ಐವತ್ತಕ್ಕೆ L ನೂರಕ್ಕೆ C ಐದುನೂರಿಗೆ D ಸಾವಿರಕ್ಕೆ M ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಂಕ ಅವರಿಗೆ ಆಗ ಬೇಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆಗಿನ್ನೂ ಸರಕಾರದ ಸಾಲ ಇಪ್ಪತ್ತು ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿ ಎನ್ನುವಷ್ಟು ಬೆಳೆದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಕ್ಷರಗಳೇ ಅತಿಯಾಗಿ IVXLCDM - ಸಪಾಕರಗಳ ಮೂಲಕ ಏಕ-ದಶಕಸ್ಥಾನಗಳಿಲ್ಲದ ಸಂಖ್ಯಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ರೋಮನ್ನರದು.

ಅಂಕಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆ ಬಯಸಿದ ನವ್ಯರು ಆಗಲೂ ಇದ್ದಿರಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿ ಭಾಮಿಗಳು (ಯಾವುದೋ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ) ಸ್ಪೂರ್ತಿ ಒದಗಿಸಿರಬೇಕು. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು. ಇಪ್ಪತ್ತೊಂಬತ್ತು (ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದವರಾದರೆ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂಬತ್ತು) ಮೂವತ್ತು ಎಣಿಸುವ ನಮಗೆ ಹಿಂದೆ ಅಂಕಗಳ ವಿಪರೀತತನಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ಅಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟರ ನಂತರ ಮೂವತ್ತಕ್ಕೊಂದು ಕಡಿಮೆ, ಮೂವತ್ತು - ಸತ್ತಾಯಿಸ್, ಅಟ್ಪಾಯಿಸ್ ನಂತರ ಉನ್‌ತೀಸ್, ತೀಸ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ನೆವ್ಯ ರೋಮನ್ (ಅಂದಿನ) ಐದಕ್ಕೊಂದು ಸೇರಿ ಆರು ಬರೆಯುವ ಹಾಗೆ ಐದಕ್ಕೊಂದು ಕಡಿಮೆ ನಾಲ್ಕು ಎಂದು ಯಾಕೆ ಬರೆಯಬಾರದು ಶ್ರಮ, ವೇಳೆಯ ಉಳಿತಾಯವಾಗುತ್ತದಲ್ಲ ಎಂದು ವಾದಿಸಿರಬೇಕು.

ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ ಪ್ಲಸ್ ಹಿಂದೆ ಬಂದರೆ ಮೈನಸ್. VI-ಆರು, IV - ನಾಲ್ಕು ಶ್ರಮವೇನೋ ಉಳಿತಾಯವಾಗಿರಬೇಕು. ಗೊಂದಲ ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚಿತು. ಕರ್ನಾಟಕ - ಕರ್ನಾಟಕ ಯಾವುದು ಸರಿ ಎನ್ನುವ ವಿವಾದದಂತೆ ರೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ 'ಒಂಬತ್ತರ ಗೊಂದಲ' ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕು.

ಹಳೆ ಸಂಪ್ರದಾಯದಂತೆ ಒಂಬತ್ತು - ಐದರ ಮುಂದೆ ನಾಲ್ಕು ಗೀಟಾಗಬೇಕು. ನಾಲ್ಕು - ಐದಕ್ಕೊಂದು ಕಡಿಮೆ ಎಂದು ನವ್ಯರು ಹೇಳಿದರು. VIII ಬದಲಾಯಿಸಿ VIV ಎಂದು ಬರೆದರು. ನವ್ಯಾತಿನವ್ಯರು ಇದನ್ನು ಹತ್ತಕ್ಕೊಂದು ಕಡಿಮೆ ಎಂದು IX ಎಂದು ಬರೆದರು. ಒಂಬತ್ತು ಬರೆಯಲು ಮೂರು ವಿಧಾನಗಳಾದರೆ ತೊಂಬತ್ತೊಂಬತ್ತು ಬರೆಯಲು ಇದ್ದರೆ ಹತ್ತರಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು.

ಈ ವರ್ಷ 1999 ಬರೆಯಲು - ಸಂಪ್ರದಾಯ ಶರಣರಿಗೆ MDCCCCLXXXVIII ಹದಿನೈದು ಅಕ್ಷರಗಳು ಬೇಕು. MDCDLXLVIV ಎಂದು ಹತ್ತೇ ಅಕ್ಷರಗಳು ಸಾಕು ಎಂದು ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಇದೆಲ್ಲಾ ರಗಳೇನೇ ಬೇಡ MIM ಮೂರೇ ಅಕ್ಷರ ಸಾಕು ಎಂದು ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ವಾದಿಸಬಹುದು. ಭಾರತೀಯರು ಸೊನ್ನೆ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯದಿದ್ದರೆ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದ Y2K ಸಮಸ್ಯೆಗಿಂತ ಈ ವರ್ಷ MIM ಸಮಸ್ಯೆ ಇನ್ನೂ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗುತ್ತಿತ್ತೇನೋ

ದುಂಡವ್ವನ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ

— ಕಂ.ಭಂ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ

“ಸುಮ್ಮೆ ಗಪ್ ಕುಂಡ್ರ ನಿನ್ನ ಚಾಪ್ಪಿ ಮಾತೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದೈತಿ ನಂಗೆ” ಎಂದು ಮರಕುಂಟೆಯ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಶ್ರೀಮತಿ ದುಂಡವ್ವ ಬಾಳಿಕುಂದ್ರಿಯವರು, ಪಂಚಾಯಿತಿ ಸದಸ್ಯ ಈರಪ್ಪ ಮಾಲಿಮನಿಯನ್ನು ದಬಾಯಿಸಿದಾಗ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಯಲ್ಲಿ ಉದ್ರೇಕ ವಾತಾವರಣ ಏರ್ಪಟ್ಟಿತು. “ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಕ್ಷಮಾಪಣೆ ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬ್ಯಾಕು. ಸದಸ್ಯರ ಅಕ್ಕು ಭಾದ್ಯತೆಗೆ ಭಂಗ ಬಂದೈತಿ” ಎಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯ ಬೋರೇಗೌಡರು ತಮ್ಮ ಕಂಚಿನ ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಕೂಗಿದರು.

“ಈರಪ್ಪ ನನ್ನ ಕಕ್ಕನ ಮಗ. ಅವಂಗಿ ನಾ ಏನಾರ ಅನ್ನೋ ಆಕೀನೆ. ಅದ್ ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ನೀವ್ಯಾರೀ?” ಎಂದು ದುಂಡವ್ವ ಆರ್ಭಟಿಸಿದಳು. “ಇದು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಐತ್ರಿ. ನಿಮ್ಮ ಮನಿ ಅಲ್ರಿ. ಈರಪ್ಪ ಆನರಬಲ್ ಮೆಂಬರ್ ಆದಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಅವಹೇಳನ ಮಾಡೀರಿ ಅಂದ್ರೆ ಪಂಚಾಯಿತಿಗೂ ಮಾಡಿದೆ ಹಾಂಗೆ ಆತು. ನೀವು ಕ್ಷಮಾಪಣೆ ಕೇಳ್ಲಿಕ್ಕೆ ಬ್ಯಾಕು ನೋಡ್ರಿ.” ಎಂದು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳನ್ನ ನೋಡಿ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಅನುಭವ ಪಡೆದಿದ್ದ ಮಾದೇಗೌಡರು ಕೂಗಾಡಿದರು.

“ಆಕಿ ಬೈದ್ರೆ ನಂಗೇನು ವ್ಯಥಿ ಇಲ್ಲ ಬಿಡ್ರಿ. ದುಂಡವ್ವ ನನ್ನ ದೊಡ್ಡವ್ವನ ಹಾಂಗೆ” ಎಂದು ಈರಪ್ಪ ತಿಪ್ಪೇಸಾರಿಸಲು ನೋಡಿದರು.

“ದೊಡ್ಡವ್ವ ಚಿಕ್ಕವ್ವ ಎಲ್ಲಾ ಮನೀನಾಗೆ ಮಡಕ್ಕೊಳ್ಳಿ. ಮಾನ್ಯ ಈರಪ್ಪನೋರು ಹೀಂಗೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಂದ ಷಟಪ್ ಅಂತ ಅನ್ನಿಸ್ಕೊಂಡು ಕುಂತಾರಲ್ಲ ಅವ್ರಿಗೆ ನಾಚಿಕೆ ಬ್ಯಾಡೇನು? ನಂಗೇನಾರ ಯೋಳಿದ್ರೆ ನಾ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡ್ತಿದ್ದೆ...” ಮಾದೇಗೌಡರು ವಿಷಯವನ್ನು ರಾಜಿನಾಮೆಯವರೆಗೂ ಎಳೆದು ತಂದಿದ್ದರು.

ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಹತ್ತು ಮಂದಿ ಸದಸ್ಯರೂ ತಲೆಗೊಂದು ಮಾತನಾಡಿದರು. ಅವರ ಕೂಗಾಟದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ದುಂಡವ್ವನಿಗೆ ಯಾರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವರೆಂಬುದೇ, ಆಕೆ ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಪ್ರೊಸೀಡಿಂಗನ್ನು ರಿಕಾರ್ಡ್ ಮಾಡದೆ ಕೈಕಟ್ಟಿ ಕೂತರು. ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಈರಪ್ಪ ಹೇಳಿದುದಾದರೂ ಏನು?” ನಮ್ಮ ಪ್ರಧಾನಿಯೋರು ಸಿಲೋನಿನ ಅಮ್ಮಾವ್ರಿಗೆ ಆನೆ ಯಾಕೆ ಕೊಟ್ಟು. ಬೇರೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲವೆ?” ಪಂಚಾಯಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈರಪ್ಪ ಕೇಳಿದ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ದುಂಡವ್ವನಿಗೆ ‘ಚಾಪ್ಪಿ’ಯಾಗಿ ಕಂಡಿತ್ತು. ರಸ್ತೆ ಕಾಮಗಾರಿ, ಚರಂಡಿಯ ದುರಸ್ತಿ,

ಕೊಳವಿಭಾವಿ ಲವೇರಿ, ಕೊಳರು ನಾರುತ್ತಿರುವ ಕೆರೆ ಕಟ್ಟೆಗಳ ತಂದುಸ್ತಿ ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಸಭೆ ಸೇರಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಗಂಟಲು ಕಟ್ಟುವ ಹಾಗೆ ಮಾತನಾಡಿ, ಮಾತನಾಡಿ ಈರಪ್ಪನಿಗೆ ಬೇಸರ ಬಂದುಹೋಗಿತ್ತು. ಈ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಲಹೆಗಳು, ಲಪೋರ್ಟ್‌ಗಳು, ಅಹವಾಲುಗಳು ಇತರೆ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ಬಂದಿದ್ದರೂ, ಆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ಮಂಡಳಿ ದಿವ್ಯ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ತೋರಿತ್ತು. ಸದಸ್ಯರ ಕೂಗು ಅರಣ್ಯ ರೋಧನವಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ಹೇಳಿಕೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಪುಸ್ತಕದ ಬದನೆಕಾಯಿಯ ಹಾಗೆ ಲಿಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಮಲಗಿತ್ತು. ಈ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳಿಂದ ಬೇಸತ್ತಿದ್ದ ಈರಪ್ಪ ಪ್ರಧಾನಿಯವರು ಆನೆಯ ಪ್ರಧಾನ ಮಾಡಿದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿದ್ದ. ದುಂಡವ್ವ ಅದಕ್ಕೆ ಈರಪ್ಪನ ಮೇಲೆ ರೇಗಿದ್ದಳು.

“ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಅವರ ಮಾತನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತಕ್ಕಳ್ಳಬ್ಯಾಕು. ಇಲ್ಲಿದ್ದೆ ನಾವು ವಾಕ್ ಔಟ್ ಮಾಡ್ಬೇಕಾಯ್ತದೆ...”

ನಾಲಗೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ ಮಾತನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಮತ್ತೆ ನಾಲಗೆಯೊಳಗೆ ಹೇಗೆ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ದುಂಡವ್ವ ಕಂಗಾಲಾದಳು.

ವಾಕ್ ಔಟ್ ಮಾಡಲು ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲಾ ಮಾದೇಗೌಡರ ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಬಂದರು. ಆದರೆ ಅವರು ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಹೊರಗೆ ಚಿಟಿ ಚಿಟಿ ಮಳೆ ಸುರಿಲ್ಲದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಂಬರ್ಧ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ‘ಆಶ್ರಯ’ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವ ರಿಸ್ಕನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸದಸ್ಯರಾರೂ ತಯಾರಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಯ ಮಧ್ಯೆ ಇದ್ದ ಅಶ್ವತ್ಥ ವೃಕ್ಷದ ಕೆಳಗೆ ನಿಲ್ಲೋಣವೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ಯಾರೋ ಖದೀಮರು ರಾತ್ರೋರಾತ್ರಿ ಕಡಿದು ಸಾಗಿಸಿದ್ದರು. ವಾಕ್ ಔಟ್ ಮಾಡಲು ಹೊರಬಂದ ಸದಸ್ಯರು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು, ವಾಕ್ ಇನ್ ಮಾಡಿ, ದುಂಡವ್ವನ ಮೇಜಿನ ಮುಂದೆ ಗಿರಗಾಯಿಸಿ, ಮೇಜು ತಟ್ಟೆ ಕೂಗಾಡಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು.

ಪಂಚಾಯಿತಿ ಸಭೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ವಿಕೋಪಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಬಲದಂತೆ, ಸಭೆಯನ್ನು ಅನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾಲ ಮುಂದೂಡಿ, ಮುಂದೆ ಸಭೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ನಡೆಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು, ಮರಿ ಪುಡಾರಿಯಾಗಿದ್ದ ತನ್ನ ಪತಿ ಬಾಳಿ ಕುಂದ್ರಿಯವರ ಜತೆ ಕನ್‌ಸಲ್ಟ್ ಮಾಡಲು ದುಂಡವ್ವ ಮನೆಗೆ ಓಡಿದಳು. ಎಂದಿನಂತೆ ಯಾವ ರಚನಾತ್ಮಕ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳೂ ನಡೆಯದೆ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಸಭೆ ಭರಖಾಸ್ತಾಗಿತ್ತು.

★★★

ಸೊಸೆ "So, Say"

- ರುಂಡೂ ರಾನಾ

ನಮ್ಮಜ್ಜ ಸೊಸೆಯ ಮೇಲಿನ ಅಂದರೆ ನಮ್ಮಮ್ಮನ ಮೇಲಿನ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಈಗ ನನ್ನ ಮಗನ ಹೆಂಡತಿಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಬಹಳ ಹುಷಾರಾಗಿ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ಬೇರೆಯವರ, ಬೇರೆ ಮನೆಯಿಂದ ಬಂದವರ ವಿಚಾರ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು select ಮಾಡುವ ಮುಂಚೆ ಎಲ್ಲರೂ ಮಾಡುವಂತೆ ನಾನು ಮಾಡಿದೆ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದವರ ಮಗಳೇ ಆಗಿದ್ದಾಳೆ. ಮೇಲ್ವರ್ಗದ ವಿದ್ಯಾವಂತೆ. ನನಗೋ, ಸಂಗೀತ, ನೃತ್ಯ ಇಂತಹ ಕಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಆಸಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಕಲೆಗಾರರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಒಂದು ತರಹಾ respect ಉ. ಯಾಕೆ ಅಂದರೆ ಅದ್ಯಾವ ಪರಿಣತೆಯನ್ನೂ ಭಗವಂತ ನನಗೆ ಕರುಣಿಸಲಿಲ್ಲ. Familiarity breeds contempt ಅಂತಾರೆ ತಿಳಿದವರು. ನಾನಂತೀನಿ, Scarcity breeds respect ಅಂತ. ನನ್ನಲಿಲ್ಲದನ್ನು ಕಂಡರೆ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಮರ್ಯಾದೆ. ಅದನ್ನು ಗಳಿಸಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಅನ್ನೋ ಮನೋವೇದನೆ. ನೋಡೀಪ್ಪ ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲ. ದುಡ್ಡಿರೋರನ್ನ ಕಂಡರೆ ನಮಗೆಷ್ಟು ಮರ್ಯಾದೆ, ಪ್ರೀತಿ, ಇನ್ನೂ ಏನೇನೋ ಇರುತ್ತೆ ಅಲ್ವಾ ಹಾಗೆ. ಈಗ ಗೊತ್ತಾಯಿತಾ ವಿಷಯ.

ಅದು ಹ್ಯಾಗಾದರು ಇರಲಿ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬರೋಣ. ನನ್ನ ಮಗನ ಹೆಂಡತಿ, ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಕಲಾವಿದೆ. ಆಕೆ ತಿಳಿದಿರುವರ ಮಗಳು ಅನ್ನೋದಕ್ಕಿಂತ ಕಲಾವಿದೆ ಅನ್ನೋದು trump ಆಯಿತು selection process ನಲ್ಲಿ. ಇನ್ನೇನು ಬೇಕು, ತಿಳಿದವರ ಮನೆಯ ಹುಡುಗಿ, ವಿದ್ಯಾವಂತೆ, ಕಲಾವಿದೆ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಆಯ್ತಲ್ಲ? ಜನ್ಮ ಕೊಟ್ಟು, ಸಾಕಿ, ಸಲಹಿ, ವಿದ್ಯೆ ಕೊಟ್ಟು, ಜೀವನ ನಡೆಸುವ ಪರಿಸರ ಒದಗಿಸಿ, ಹತ್ತಾರು ವರುಷ ಬೆಳೆಸಿದ ನಮ್ಮ ಮಗನನ್ನು ಆ ಹುಡುಗಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದೆವು.

ನನ್ನ ಮಗನ ಹೆಂಡತಿ ಸೌಜನ್ಯವತಿ. ಬಾಯ್ ಮಾತು ತೀರ ಕಮ್ಮಿ. ಅವಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೆ ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇರಬೇಕು. ಅವಳು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಖ, ಕಣ್ಣು, ಮೂಗುಗಳಿಂದಲೇ ಮೌನವಾಗಿ ಆಡುತ್ತಾಳೆ. ಅದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ನಾವೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಎಷ್ಟೇ ಆದರೂ ಕಲೆಗಾರ್ತಿಯಲ್ಲವೆ? ಬಾಯ್ ಮಾತು ಕಮ್ಮಿಯಾದ್ದರಿಂದ problems ಕಮ್ಮಿ. ಆಗೊಮ್ಮೆ, ಈಗೊಮ್ಮೆ ಮಾತಾಡ್ತಾಳೆ, ನಮಗೆ ಅವಳ ಧ್ವನಿಯ ಪರಿಚಯ ಮರೆಯದಿರಲೆಂದು. ಹೀಗೆ ಅವಳು ಆಡುವ ಮಾತೇ ಕಮ್ಮಿಯಾದ್ದರಿಂದ, ಅವಳು ಮಾತಾಡ್ತಿಲ್ಲಾ ಅಂತ, ನಾವು ಹೊಡ್ಕೊಳ್ಳೋ

ಹಾಗೇ ಇಲ್ಲ, ಒಂದು problem ಸಾಲ್ವಾಯ್ತಲ್ಲ.

ಸೊಸೆ ಅಂದರೆ, ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ವಂಶದ ಭವಿಷ್ಯವೇ ಅವಳು. ಗಂಡನ ವಂಶದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ಅಭ್ಯಸಿಸಿ, ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ವಂಶದ ಭವಿಷ್ಯವೆನಿಸುವ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಭೋದಿಸುವ ಮಹಾ ವ್ಯಕ್ತಿ. ವಂಶದ ಮಾನ ಮರ್ಯಾದೆ ಮತ್ತು ಉನ್ನತಿ ಆಕೆಯ ಕೈಯಲ್ಲೇ ಇದೆ. ವಂಶ ಬೆಳಗುವ ಜ್ಯೋತಿಯೇ ಆಕೆ. ಮಗನ ಮೈ, ಮನಗಳ ಮೇಲೆ ಹತೋಟಿ ಇರುವಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಮತ್ತು ಅವನ ವಿವಾಹ ನಂತರದ ಜೀವನದ ದಾರಿದೀಪ. ಅವನ ಶಾಂತಿ, ಸುಖ, ಸಂಪತ್ತುಗಳಿಗೆ ಅವಳೇ ಕಾರಣ. ಅವನ ಒಡತಿ. ಬೆಳೆಸಿದ ಮಗನನ್ನು ಅವಳ ಕೈಲಿಟ್ಟು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದು ಒಂದು ರೀತಿಯ transfer of power. ಮಗನ ಮೇಲಿದ್ದ (ಹಾಗಂತ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಅಂದ್ಕೊಂಡಿರ್ತೀವಿ, ಅಲ್ಲವಾ?) powerನ್ನು ಆಕೆಗೆ transfer ಮಾಡುವುದನ್ನೇ ಮಗನ ಮದುವೆ ಅನ್ನುವ ಸಮಾರಂಭ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಅವಳು ಜವಾಬ್ದಾರಿ, ಅವಳಿಗೆ ಅವನು ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಅವರಿಬ್ಬರು ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಒಬ್ಬರು ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಇದ್ದರೆ ಆಯಿತು ಅಷ್ಟೆ. ನಾವು ತೆರೆಯ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ದೂರದಿಂದ ಅವರು ಬದುಕುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಕೇಳಿ ಆನಂದಿಸಬಹುದು, ಬೇಕಾದರೆ ಗಂಡನ ತಂದೆ, ತಾಯಿ, ಗಂಡನ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಅಷ್ಟೆ. ಆಕೆ ಹೆತ್ತ ಮನೆಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಅವಳ ಹುಟ್ಟು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಗಂಡನ ಮನೆಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಎರವಲು ಸಂಸ್ಕೃತಿ. ಈ ಎರಡು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳನ್ನು suitable proportion ನಲ್ಲಿ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಿದಾಗ ಅದೇ ಆ ಮಕ್ಕಳ ಹುಟ್ಟು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳ ತಾಯಿಯ ಕೆಲಸ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಅವರ ತಾಯಿಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರತೀಕವಾಗುತ್ತೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಕೆಯ ಗಂಡನ ಪಾತ್ರ ಬಹಳ ಕಮ್ಮಿ. ಅವನು ಬರೀ spectator, ವೀಕ್ಷಿತ, ಅಷ್ಟೇ.

ಮಗ ಸಂಸ್ಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿಯುವ, ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಆರ್ಥಿಕ ಉನ್ನತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದೊಂದೇ, ಅವನ ಮುಖ್ಯ ಪಾತ್ರ. ಉಳಿದೆಲ್ಲಾ ಸಂಸಾರದ ಆಗುಹೋಗುಗಳಲ್ಲಿ, ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯದೇ ಪ್ರಭುತ್ವ. ಅವನು ಅದರಲ್ಲಿ ಸಹಕರಿಸಿದರೆ, ಸಂಸಾರ ಶಾಂತಿಯಿಂದ, ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ ಅಷ್ಟೆ.

ಮಗನಿಗೆ ಶಿಸ್ತು, ದಕ್ಷತೆ, ಜವಾಬ್ದಾರಿ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಥಾನ ಮಾನ ಬರಬೇಕಾದರೆ, ಅವನನ್ನು ಒಂದು ಹುಡುಗಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಿದರಾಯಿತು. ಅವನು ಬಾಲ ಮುದುರಿಕೊಂಡು ಮಾರ್ಯಾದೆಯಾಗಿ, ಹುಷಾರಾಗಿ ಬದುಕುವುದನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅಂತಹ ಹುಡುಗಿಯನ್ನೇ

‘ಸೊಸೆ’ ಅಂತ ಕರೆಯುವುದು.

"So, say" ಅಂದರೇನು? ‘ಆಯಿತು, ಹೇಳು’ ಅಂತ. ‘ಮಗನ ಮದುವೆ ಆಯಿತು ಇನ್ನೇನಿದೆ ಹೇಳು’ ಅನ್ನೋದೆ ಇದರ ಗೂಡಾರ್ಥ. ‘ಸೊಸೆ’ ಎಷ್ಟು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಅಂದರೆ, ಮಗ ಓದಕ್ಕೆ ಅಂತ ಹೊರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲೇನಾದರೂ ‘ರಾಮಾಯಣ’ ಮಾಡಿಯಾನು ಅಂತ, ಅವನು ಹೋಗೋಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಒಂದು ಹುಡುಗಿ ಕೈಲಿಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಅವನು ಮರ್ಯಾದೆಯಾಗಿ ಒಬ್ಬನೆ ವಾಪಸ್ ಬರ್ತಾನೆ, ಇಲ್ಲ ಹೆಂಡತೀನ ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾನೆ. ಸೊಸೆ ಒಂದು ತರಹ invisible magnet (ಕಾಣದ ಅಯಸ್ಕಾಂತ) ಇದ್ದ ಹಾಗೆ. ಕೆಲಸ ಮುಗಿದ ತಕ್ಷಣ ಮನೇಲಿರೋ ಹೆಂಡ್ತಿ ಕಡೆಗೆ ಓಡು. ಪರದೇಶದಿಂದ ಹೆಂಡ್ತಿ ಇರುವ ದೇಶಕ್ಕೆ ದೌಡು. ‘ಸೊಸೆ’ ಒಬ್ಬಳಿದ್ದರೆ ಸಾಕು, ಮಗ ಸರಿ ಹೋಗ್ತಾನೆ ಅನ್ನೋದೇ ವಾದ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳದ್ದು.

ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ. ಮಗನ ಮದುವೆಯಾಗಿ ‘ಸೊಸೆ ಕೈಲಿ ಅವನನ್ನು ಇಡೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ’, ಅಥವಾ ಇಟ್ಟ ತಕ್ಷಣ ಅವನ ತಂದೆ ತಾಯಿ ‘ಕಣ್ಮರೆ’ ಆಗಬೇಕು ಇಲ್ಲ ವಾನಪ್ರಸ್ತಾಪಕ್ಕೆ ನಡೀಬೇಕು. ಆಗಲೇ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ದಣಿದಿರುವ ಅವರಿಗೂ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ‘ಮಗ ಸೊಸೆಗೂ’ ಶಾಂತಿ. ಹಾಗಾದಾಗ ಅತ್ತೆ ಮಾವನ ‘ಅಂಕೆ’ ಇಲ್ಲದೆ, ಇತ್ತ ಅತ್ತೆ ‘ದೈಯ್ಯ’ದ ಕಾಟನೂ ಇಲ್ಲದೆ ‘ಸೊಸೆ’ ಸುಖವಾಗಿರಾಳೆ, ಗಂಡ full ಆಗಿ ಅವಳಿಗೇ ಇರಾಣೆ.

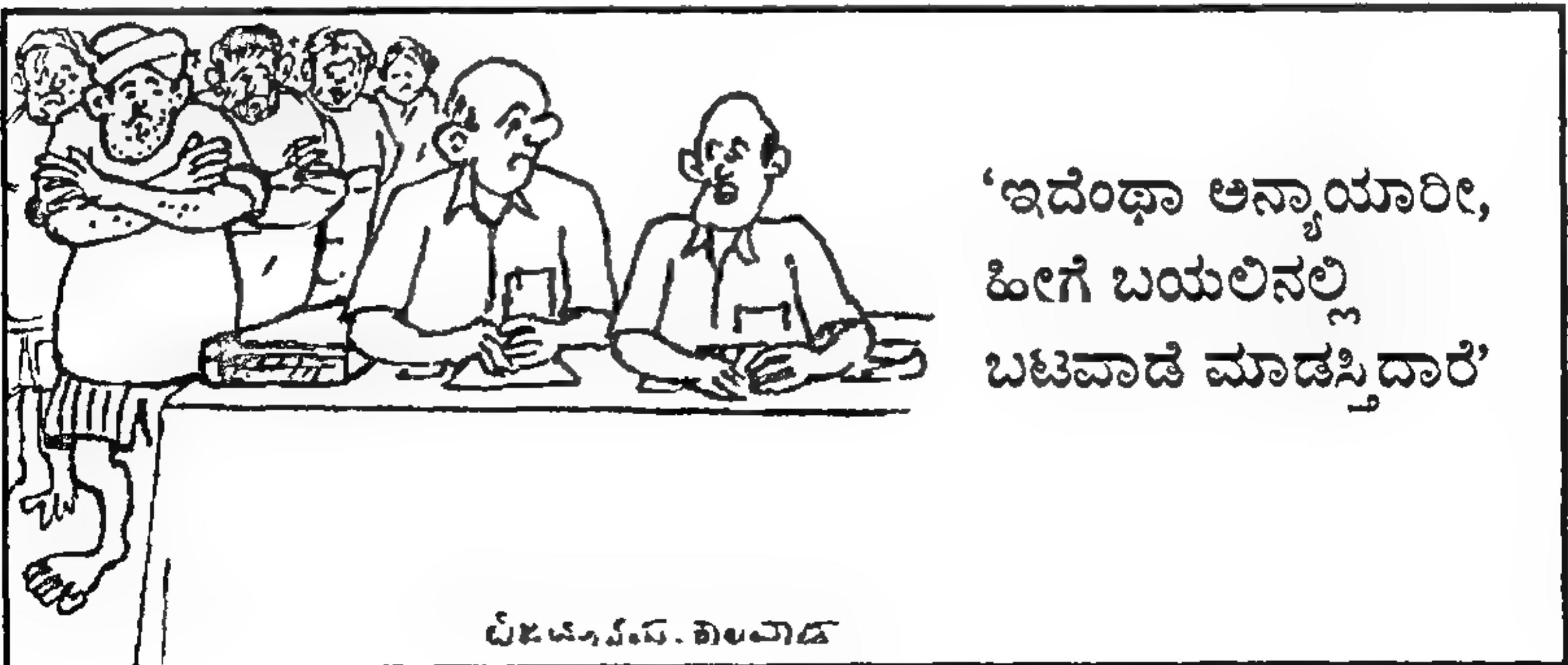
ಒಟ್ಟಲ್ಲಿ, ‘ಸೊಸೆ’, ಮಗನ ಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತು, ಅವನ ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಅವನ ತಂದೆ ತಾಯಿಗೆ ಮುಕ್ತಿ ದೊರಕಿಸುವ ಮಹಾನ್ ಕರುಣೆ. ಆ ನೊಂದ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಮಗನ ಮೇಲಿನ ವ್ಯಾಮೋಹವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ಪವಿತ್ರ ಜೀವ. ದುಡಿದು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ದಣಿದಿರುವ ಆ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳ ಉಪಟಳವಿಲ್ಲದಂತೆ ಅವರನ್ನು ಅತ್ತೆ ಮಾವರಿಂದ ದೂರವಿರಲು ಎಚ್ಚರ ವಹಿಸುವ ದಯಾಮಯಿ. ಗಂಡನಿಂದ ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ಏನೂ ಆಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಚತುರೆ. ತಾನು ಹುಟ್ಟಿದ ಮನೆಯ ಮಾನ ಕಾಪಾಡುವ ‘ಪುಣ್ಯ ಹೆತ್ತಗಿತ್ತಿ’. ಮಗನಲ್ಲಿ ಮನೆ ಮಾಡಿರುವ ಅಥವಾ ಮುಂದೆ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಚಟಗಳ ಮೇಲೆ ಸದಾ ನಿಗಾ ಇಟ್ಟು ಅದು ಆಗದಂತೆ ಅಥವಾ ಅದು ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಎಚ್ಚರ ವಹಿಸುವ ಸಲಹಾಗಾರ್ತಿ.

ಅಯ್ಯೋ, ‘ಸೊಸೆ’ಯ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಕಡಿಮೇನೆ. ಅಂತಹ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಮರಿದ್ದೆ, ಗಂಡ, ಅತ್ತೆ, ಮಾವ ಅಥವಾ ಆ ಮನೆಯ ಬೇರೆಯವರು ಯಾರೇ ಆಗಲಿ, ತನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ, ಭೌತಿಕವಾಗಿ, ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಒತ್ತಡ ಹೇರದಂತೆ

ಸೂಕ್ತ ಮುಂಜಾಗ್ರತೆ ವಹಿಸಿ ರಸ್ತೆ ಹೆತ್ತವರನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಕನ್ಯಾಮಣಿ. ಗಂಡನ ತಂದೆ, ತಾಯಿ, ಅಕ್ಕ, ತಂಗಿ, ಅಣ್ಣ, ತಮ್ಮ ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸುವ ವೀರಗಾರ್ತಿ. ಇಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಂಬಂಧದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬರೆಯಲು ನಾನು ಅಸಕ್ತ. ಕಾರಣ ನನ್ನ ಸೊಸೆ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದ ಕಾಲ ಬಹಳ ಕಮ್ಮಿ. ನನಗೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು study ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟಂತೂ ಸತ್ಯ. ನಮಗೆ, ಅಂದರೆ ಆಕೆಯ ಗಂಡನ ತಂದೆ ತಾಯಿಯಾದ ನಮಗೆ, ಈ ಜಗದ ಲೌಕಿಕದಿಂದ ತತ್ವಜ್ಞಾನದ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ, ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ, ಅರ್ಥರಹಿತವಾದ ಬಂಧನಗಳಿಂದ ದೂರ ಸರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದ, ನಿಜ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಪುಣ್ಯ ಜೀವ ಅಂದರೆ 'ಸೊಸೆ'. ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಣಾಮವ ಮಾಡಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ. ನಮ್ಮ ಮುಪ್ಪನ್ನು ಯಾರ, ಯಾವ ಹಂಗೂ ಇಲ್ಲದೆ. ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಸುಖವಾಗಿ ನೀಗಿ, ಜಾಗ ಖಾಲಿ ಮಾಡಲು ದಾರಿ ತೋರಿಸಿದ ಪುಣ್ಯವಂತೆ.

'ಸೊಸೆ' ಬೆಲೆ ತಿಳಿಬೇಕಾದರೆ ಮಗ ಇರಬೇಕು, ಮಗ ಇಲ್ಲದೆ ಬರೀ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿರೋರ್ಗೆ ಏನ್ ತಿಳಿಯತ್ತೆ. ಅವರ್ಗೆ 'ಸೊಸೆ' ಮಜಾನೆ ಬರೊಲ್ಲ ಜೀವನದಲ್ಲಿ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರಾನೇ ಎಲ್ಲಾ ಗಂಡು ಮಗು ಆಗಲಿ ಅಂತ ಹಲುವೋದು. ಆಗೋ ತನಕ ಬಿಡದೆ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟು ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಸೋತು ಬರೀ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಹೆತ್ತು ಸಾಯೋದು. ಮಗ ಹುಟ್ಟಿದರೆ, ಅವನು 'ಸೊಸೆ' ಮೂಲಕ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗ್ತಾನೆ. ಇದೇ 'ಗಂಡು' ಮಗು ಬೇಕು ಅಂತ ಸಾಯೋ ಮರ್ಮ. ಸರ್ಕಾರ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು support ಮಾಡಿದರೇನು, ಇರೋ ವಿಷಯ ಇದೆ.

ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು secret ಇದೆ, ಗಮನಿಸಿದಿರಾ? ಅಲ್ರೀ, ಸೊಸೆ ಹೆಣ್ಣು ತಾನೆ? ಮಗನಿಗೆ ಹೆಂಡತಿ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಯಾರಾದರೂ ಹೆಣ್ಣು ಹೆತ್ತಿರಬೇಕಲ್ಲ. ಅವರು ಹೆರದೆ ಇದ್ದು, ನಿಮ್ಮ ಮಗಂಗೆ ಹೆಣ್ಣೇ ಸಿಕ್ಕಿ, ನಿಮಗೆ ಸೊಸೇನೆ ಇರ್ದೇ ಇದ್ದರೆ, ಇನ್ನೆಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಮುಕ್ತಿ? ಆದ್ದರಿಂದ ಹೆಣ್ಣು ಹೆತ್ತೊರ್ನ್ ಕಡೆಗಣಿಸದಿರಿ.

ನೀವೂ ಥಿಯರಿ ಬರೆಯಿರಿ

— ಶಿವು

ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಷಯಗಳು ನಿಯಮಗಳಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಅವುಗಳನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಥಿಯರಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾರಂತೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಗುರುತ್ವಾಕರ್ಷಣೆಯ ನಿಯಮ, ನಿಯಮವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಗುರುತ್ವಾಕರ್ಷಣೆಯ ಥಿಯರಿ ಆಗಿತ್ತಂತೆ. ಅನೇಕ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಆ ನಿಯಮದ ಸತ್ಯವನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸಿದ ನಂತರ ಆ ಥಿಯರಿಗೆ ನಿಯಮದ ಪಟ್ಟ ದೊರಕಿತ್ತಂತೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಭಾರತದ ಖ್ಯಾತ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವೊಂದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಥಿಯರಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಏರ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಆ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ವಿಜೇತರಾದ ನಾಲ್ಕು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಥಿಯರಿಟೀಷಿಯನ್ನರ ಥಿಯರಿಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಓದುಗರ ಅವಗಾಹನೆಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಉದ್ಧರಿಸಿದೆ.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಬಹುಮಾನ

ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಆತಂಕವಾದಿಗಳು ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಕಾಶ್ಮೀರೀ ಪಂಡಿತರುಗಳ ಮೇಲೆ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಬಂದೂಕುಗಳಿಂದ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಗುಂಡುಗಳನ್ನು ಹಾರಿಸಿದರೆ ಒಬ್ಬ ಪಂಡಿತನ ಎದೆಯ ಮೇಲಾದರೂ ಗುಂಡಿನ ತೂತುಗಳು ರಾಮನಾಮವನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತವೆ.

ಮೂರನೆಯ ಬಹುಮಾನ

ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಸರ್ಕಾರೀ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ದಿನಕ್ಕೆ ಅಸಂಖ್ಯಾತಬಾರಿ ಆಕಳಿಸಿದರೆ ಅವರಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮುವ ಇಂಗಾಲದ ಡೈ ಆಕ್ಸೈಡ್‌ನಿಂದ ಗಿಡಮರಗಳು ಚಿಗುರಿ ಹಸಿರು ಕ್ರಾಂತಿಯಾಗುವುದು ಖಂಡಿತ.

ಎರಡನೆಯ ಬಹುಮಾನ

ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಕ್ರಿಕೆಟಿಗರು ದೇಶಾದ್ಯಂತ ನಡೆಯುವ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಟಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ರನ್ನೂ ಹೊಡೆಯದೇ ಔಟಾದರೆ, ಸರಾಸರಿ ಲೆಕ್ಕದ ಪ್ರಕಾರ ಅದರ ನಂತರದ ಟೆಸ್ಟ್ ಮ್ಯಾಚುಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಆಟಗಾರರೂ ಸೆಂಚುರಿಗಳನ್ನು ಬಾರಿಸುವುದು ಖಂಡಿತ.

ಮೊದಲ ಬಹುಮಾನ

ರಾಹು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಕೆಲಸ ಕೆಟ್ಟಂತೆಯೇ ಎಂಬುದು ಸರ್ವ ವಿದಿತ. ಅಂತೆಯೇ ಕರೀ ಬೆಕ್ಕೊಂದು ಎಡದಿಂದ ಬಲಕ್ಕೆ ಹಾದುಹೋದರೆ ಅದೂ ಸಹಾ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವಲ್ಲವೆಂಬುದೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದ ವಿಷಯ. ಇವೆರಡು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸಿ, ಪ್ರತಿದಿನ ರಾಹುಕಾಲದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಕರೀ ಬೆಕ್ಕುಗಳನ್ನು ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಎಲ್ಲ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಪೆಡಸ್ಟ್ರಿಯನ್ ಕ್ರಾಸಿಂಗ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಎಡದಿಂದ ಬಲಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹಾಯಿಸಿದರೆ, ಎರಡು ಋಣ ಚಿಹ್ನೆ=ಒಂದು ಧನ ಚಿಹ್ನೆ ಎಂಬ ನಿಯಮದ ಪ್ರಕಾರ ವಾಹನಗಳಲ್ಲಿನ ಉದ್ಯಮಿಗಳ ವ್ಯವಹಾರಗಳೆಲ್ಲಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕುದುರಿ, ದೇಶ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಶ್ರೇಣಿಗೆ ಸೇರುವುದು ಖಂಡಿತ.

ನಿಮಗೂ ಯಾವುದಾದರೂ ಇಂತಹ ಹೊಸ ಥಿಯರಿ ಹೊಳೆದರೆ ಖಂಡಿತ ಬರೆದು ತಿಳಿಸಿ.

ಹರಕೆಯ ಹೊರೆ

- ಕೃಷ್ಣ ಸುಬ್ಬರಾವ್

ತುಂಬ ಸಂಕಟದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಮುಂದಾಲೋಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ ತಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ದೇವರಿಗೆ ಆಸೆ ತೋರಿಸಿ ಹರಕೆ ಹೊರುವುದು ಜನಸಾಮಾನ್ಯನ ಗುಣ. ಅಂಗಾಂಗಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಹಾಕುವುದು ಸರ್ವೇಸಾಮಾನ್ಯ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಸಿಲುಕಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕಿವಿನೋವು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಗ ವೈದ್ಯರ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲದೆ ದೇವರಲ್ಲಿ ಮೊರೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ಕೆಲವರು ಜೊತೆ ಕಿವಿಯನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಕೊಂಡು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವು 'ಆರ್ಥಿಕ ತಜ್ಞರು' ಎಡಗಿವಿ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಕೇವಲ 'ಎಡಗಿವಿ' ಮಾತ್ರ ಕೊಂಡು ಹಾಕುವ ಹರಕೆ ಹೊತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಅಂಗಡಿ ಮುಂದೆ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಎಡಗಿವಿ ಗುರುತಿಸುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಊರಿಗೆ ಹೋಗುವ ನೆಪಕ್ಕೆ ದೂರ ದೂರ ಇರುವ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಹರಕೆ ಹೊರುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಖರ್ಚಿಲ್ಲದ ಹರಕೆಗಳನ್ನು ಅಂದರೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಉರುಳುಸೇವೆ ಹೀಗೆ ಹೊರೆ ಹೊತ್ತುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಹಿತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನನ್ನ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ದೂರದ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವುದಾಗಿ ಹರಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನೇ ಹತ್ತಿಸಿದಳು. ಇದೊಂದು ರೀತಿಯ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದು ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ. ತುಲಾಭಾರದ ಹರಕೆಯ ಸ್ವಾರಸ್ಯದ ಘಟನೆ ಒಂದಿದೆ. ಲತಾ ಅನ್ನೊ ನನ್ನ ಕಸಿನ್ ಹೆಸರಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬಹಳ ಸಣ್ಣಗಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಹುಷಾರಿಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ಅವಳ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಬೆಲ್ಲದಲ್ಲಿ 'ತುಲಾಭಾರ' ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಹರಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಟೈಫಾಯಿಡ್‌ನಿಂದ ವಾಸಿ ಆದಾಗ ಹರಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಮರೆತು ಹೋಯಿತು. ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಹರಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಲು Limitation Act ಪ್ರಕಾರ 12 ವರ್ಷವೆಂದು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಹತ್ತು ವರ್ಷವಾದ ಮೇಲೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ 'ತುಲಾಭಾರ' ಜ್ಞಾಪಕ ಬಂತು. ಹರಕೆಯ ತಕ್ಕಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಾಗ ಗಾಬರಿಯಾಯಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ಲತಾ 45 ಕೆ.ಜಿ. ಜಾಸ್ತಿ ಆಗಿದ್ದಳು ಬೆಲ್ಲದ ಬೆಲೆ 30 ರಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿ.

(ನೀತಿ:- ಹರಕೆ ಹೊತ್ತರೆ ತಕ್ಷಣ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹರಕೆ ಹೊರೋದನ್ನ ನಿಲ್ಲಿ.)

ಕಟ್ಟೆ ಪುರಾಣ

– ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಸೀತಾಪತಿ ಅಗಲವಾದ ಕರ್ಚೇಘ್ನ ಮೂಗಿಗೆ ಅಡ್ಡ ಇಟ್ಟೊಂಡು ಸಖತ್ ಶಬ್ದ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಮೂಗು ಖಾಲಿ ಮಾಡೋ ಹೊತ್ತು, ಆಚಾರಿ ಕೈಲಿ ಏನೋ ಪೊಟ್ಟ ಹಿಡಿದು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ನಡೆದು ಬರೋದಕ್ಕೂ ಸರಿಹೋಯ್ತು. ಸೀತಾಪತಿ ಜೊತೆಗೆ ಪಚ್ಚನೂ, ನಚ್ಚನೂ ಆಚಾರೀನ ಸ್ವಲ್ಪ ಸೀರಿಯಸ್ಸಾಗಿ ನೋಡಿದ್ದು. ಕೈಲಿದ್ದ ಪೊಟ್ಟಿನ ಕಟ್ಟೆ ಮೇಲಿಟ್ಟು ತಾನು ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಕುಂಡಿ ಊರಿ ಅಮ್ಮಮ್ಮ ಅಂದು ಎರಡೂ ಕೈ ಕೊಡವಿಕೊಂಡು ಆಚಾರಿ ಅವತ್ತಿನ ಪುರಾಣದ ಪ್ರಾರಂಭ ಅನ್ನೋ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಸವಾಲೆಸೆದ.

“ಚಪಲ ತಪ್ಪೇನ್ರಯ್ಯ”

ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಎಲ್ಲಾ ದಂಗುಬಡಿದೋರ ಹಾಗೆ ಕೂತರು. ಯಾಕೇಂದ್ರೆ ಆಚಾರಿ ಸೊಂಟ ಹಿಡ್ಕೊಂಡು ನಡ್ಕೊಂಡ್ ಬಂದ ರೀತಿಗೂ, ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದ್ದಕ್ಕೂ ಎಲ್ಲಾದ್ರೂ ಲಿಂಕ್ ಇರಬಹುದೇ ಅಂತ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಆಚಾರಿ ಕೇಳಿದ್ದು ಒಂಥರಾ ಗಹನವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಹತ್ತಾರು ಅರ್ಥ, ತಾತ್ಪರ್ಯ ಉತ್ತರ ಹೀಗೆ ಒದಗಿಸಬಹುದಾದ ಬೃಹತ್ ಪ್ರಶ್ನೆ.

“ಹೇಳ್ರಯ್ಯ ಯಾಕೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂತ್ಬಿಟ್ಟಿ” ಅಂತ ಒತ್ತಾಯಿಸಿದ ಆಚಾರಿ. ‘ಅಲ್ಲಯ್ಯ... ಹೀಗೆ ಗೂಢಾರ್ಥದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದ್ರೆ ಹೇಗೆ... ಯಾವುದರ ಚಪಲ, ಯಾರಿಗೆ ಚಪಲ, ಯಾಕೆ ಚಪಲ ಅಂತ ಒಂದು ಸಿಂಗಲ್ ಪಾಯಿಂಟ್ ಐಡೆಂಟಿಫೈ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ್ರೆ ಸರೀಪ್ಪ’ ಅಂತ ಸೀತಾಪತಿ ಅನ್ನಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಪಚ್ಚ

“ಆಚಾರಿ... ವಯಾಗ್ರ ಏನಾದ್ರೂ ಟ್ಟಿ ಮಾಡ್ಲ್ಯಾ” ಅಂತ ಕೇಳೇಬಿಟ್ಟ ಆಚಾರಿಗೆ ನಖಶಿಖಾಂತ ಕೋಪ ಬಂತು. ಆದ್ರೂ ಕಟ್ಟೆ ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್ ಮೇಲೆ ಕೋಪ ಮಾಡ್ಕೊಬಾರ್ದು ಅಂತ ರೂಲ್ಸ್ ಇರೋದ್ರಿಂದ ತೆಪ್ಪಗೆ ಕೂತ. ಪಚ್ಚ ಆಚಾರಿ ಹತ್ರ ಬಂದು “ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬಾ... ಸಸ್ಪೆನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದೆ ಊಹೆ ಜಾಸ್ತಿ, ಊಹೆ ಆದ್ರೆ ಅನರ್ಥಗಳೇ ಹೆಚ್ಚು... ಮೊದ್ಲು ಅದೇನು ಪೊಟ್ಟ ಬಿಚ್ಚು” ಅನ್ನಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಆಚಾರಿ ಪೊಟ್ಟ ಬಿಚ್ಚಿ ಎಲ್ಲಿಗೂ ಎರಡೆರಡು ಕೋಡುಬಳೆ ಕೊಟ್ಟ.

ಗರಿಗರಿ ಕೋಡುಬಳೆನ ಸಶಬ್ದವಾಗಿ ತಿನ್ನಾ ನಚ್ಚ ಆಚಾರಿನ ರೆಗ್ಗೋಕ್ಕೆ “ಆಚಾರಿ, ಕೋಡುಬಳೆ ಸಖತ್‌ಗಿದೆಯಮ್ಮ... ಅಂದ್ಲಾಗೆ ಇದಕ್ಕೆ ಏನು ಕಾಂಬಿನೇಷನ್ನು” ಅಂತ ಕೇಳಿದ.

“ಅಂದ್ರೆ ನಿನ್ನರ್ಥ ಕೋಡುಬಳೆ ನಾನು ಮಾಡಿದ್ದು ಅಂತಾನ. ಯಾಕ್ರೋ ಇಂಥಾ ಹಲ್ಕಾ ಬುದ್ದಿ ತೋರಿಸ್ತೀರ” ಅಂತ ರೇಗಿಯೇಬಿಟ್ಟ ಆಚಾರಿ.

“ರೇಗ್ವೇಡಮ್ಮ... ನಿಂಗೇ ಗೊತ್ತಿರುತ್ತೆ ಅಂತ ಕೇಳ್ವೆ... ಇಲ್ಲಿದ್ದೆ ನಿನ್ ಹೆಂಡ್ತೀನ ಕೇಳ್ಕೊಂಡ್ ಬಂದ್ ಹೇಳು,” ಅಂದು ನಚ್ಚ ಸಮಾಧಾನಿಸಿದ.

‘ಅದ್ಸರಿ ಅದೇನೋ ಚಪಲ ಅಂದ್ಯಲ್ಲ ಆ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬಾ’ ಅಂದ ನಚ್ಚ ‘ಹೌದಲ್ವ..’ ಅನ್ನುತ್ತಾ ತಾನೂ ಒಂದು ಕೋಡುಬಳೆ ತುಂಡು ಮುರಿದು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹಾಕೊಂಡು ಆಚಾರಿ,

“ಇವತ್ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ತಿಂಡಿ ಆದ್ಮೇಲೆ ಅದ್ಯಾಕೋ ಕೋಡುಬಳೆ ತಿಂದು ತುಂಬಾ ದಿನ ಆಯ್ತಲ್ಲ ಅನ್ನಿಸ್ತು... ಇವಳೇ ಕೋಡುಬಳೆ ಮಾಡ್ತೀಯಾ ಅಂದೆ... ನನ್ನ ಇವಳಿಗೆ ಆದೆಷ್ಟು ಸಂತೋಷ ಆಯ್ತು ಅಂತೀರ... ಅಯ್ಯೋ ನೀವು ಕೇಳೋದು ಹೆಚ್ಚೋ ನಾನು ಮಾಡೋದು ಹೆಚ್ಚೋ ಅಂತ ರೆಡಿ ಆಗೇ ಬಿಟ್ಟು... ರೀ...ರೀ... ಒಂದು ಎರಡು ಕೆ.ಜಿ. ಅಕ್ಕೆ ಬೀಸೊಂಡ್ ಬನ್ನಿ ಅಂದಳು. ಬೀಸೊಂಡ್ ಬಂದೆ. ಬಲಿತಿರೋ ಕಾಯೇ ಇಲ್ಲರೀ ಅಂದ್ಲು. ಹೋಗಿ ನಾಲ್ಕು ಕಾಯಿ ತಂದೆ. ನಾಲ್ಕು ಕಾಯಿಗೆ ಅಂಗಡಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಸಾರಿ ಅಲೆದೆ. ಮಂಡಿ ಮುರೊಂಡ್ ಹೋದ್ದಾಗಾಯ್ತು.”

“ಯಾಕೆ ಒಂದ್ಸಾರಿಗೆ ಒಂದೇ ಕಾಯೀಂತ ತಂದ್ಯಾ” ನಚ್ಚ ಕೇಳಿದ. “ಅಲ್ಲಯ್ಯ... ಒಂದೊಂದ್ಸಾರಿ ತಂದಾಗ್ಲೂ ಇದು ಎಳೇದು, ನೀರು ಜಾಸ್ತಿ, ದಳ ಕಮ್ಮಿ, ಕರೀವಾಟೆ ಕಾಯಿಬೇಕು ಅಂತ ಹೇಳಿ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದ್ದು. ತುಂಬಾ ಸುಸ್ತಾಯ್ತು. ಕಣ್ರಯ್ಯ ಆಮೇಲೆ ನಾಲ್ಕು ಕಾಯ್ನೂ ಒಡೆದಳು - ಕಾಯಿ ನೀರನ್ನು ಒಂದು ಲೋಟದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ನಂಗೇ ತಂದುಕೊಟ್ಟು ಹಣೆ ಬೆವರು ಒರೆಸಿದಳು.

ಆಮೇಲೆ ರೀ... ಮಕ್ಕಳು ಮನೇಲಿಲ್ಲ... ಕುಚ್ ಕುಚ್ ಹೋತಾಹೈ ಕ್ಯಾಸೆಟ್ ಕೇಳೋಣ್ವಾ ಅಂತ ಥ್ರಿಲ್ ಎಬ್ಬಿ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಟೂ ಇನ್ ಒನ್ ತಂದಿಟ್ಟು ಕ್ಯಾಸೆಟ್ ಹಾಕಿದಳು. ಇಬ್ಬ್ರೂ ಆನಂದವಾಗಿ ಕ್ಯಾಸೆಟ್ ಕೇಳೋಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದವು. ಮೂಡ್ ಬಂದೋಳ ಹಾಗೆ ನನ್ನ ಷರ್ಟ್ ಜಗ್ಗಿ ಕೆನ್ನೆ ಸವರಿ ಇಲಿಗೆ ಮಣೆ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಕಾಯಿಹೋಳು ತೋರಿಸಿದಳು. ಕುಚ್ ಕುಚ್ ಹೋತಾ ಹೈ ಕ್ಯಾಸೆಟ್ ಕೇಳ್ತಾ ಕಾಯಿ ತುರಿದೆ. ನಾಲ್ಕು ಕಾಯಿ ಹೋಳು ಎಂಟು. ಅಷ್ಟಾಗೋ ಹೊತ್ಗೆ ನನಗೂ ಸೊಂಟದಲ್ಲಿ ಕುಚ್ ಕುಚ್ ಹೋತಾ ಹೈ ಅನಿಸ್ತು. ಎದ್ದು ಆಚೆಗೆ ಬಂದೆ.

ಒಂದ್ ಹತ್ ನಿಮಿಷ ಆಗಿರಬಹುದು. ಮತ್ತೆ ಬಂದಳು. ಬಂದು ಎರಡು ಬೆಟ್ಟು ತೋರಿಸಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಅಂದಳು. ಒಂದ್

ಬೆಟ್ಟು ಮುಟ್ಟಿದೆ ಅವಳು ನಗುತ್ತಾ ಅಂದ್ರೆ ನೀವು ಕೋಡುಬಳೆ ಒತ್ತಿಕೊಡ್ತೀರ... ನಾನು ಬೇಯಿಸ್ತೇನೆ ಅಂದಳು. ನಾನು ಸುಸ್ತು ಇದೇನೇ ಅಂದಿದ್ದಕ್ಕೆ ಕೋ-ಆಪರೇಷನ್ನು ಕಣ್ರೇ... ಸಂಸಾರವೆಂಬ ರಥನ ಗಂಡ ಮತ್ತು ಹೆಂಡತಿ ಅನ್ನೋ ಕುದುರೆಗಳು ಸೇರಿ ಸರಾಗವಾಗಿ ಎಳೆಬೇಕು ಅನ್ನಾರಲ್ಲ ಹಾಗೆ ಕೋಡುಬಳೆ ಅನ್ನೋ ತಿಂಡಿನೂ ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ ಮಾಡಿದರೆ ಮಜಾ ಜಾಸ್ತೀರಿ ಅಂದಳು.

ಸರಿ ಕೂತ್ಕೊಂಡು ಕೋಡುಬಳೆ ಒತ್ತಿಕೊಟ್ಟೆ. ಅದು ಮುಂಡೇದು ಯಾವ್ಯಾವೋ ಪೇಪ್ ಆಗಿತ್ತು. ರೀ ಈ ಕೋಡುಬಳೇನ ಯಾರಿಗಾದ್ರೂ ಕೊಟ್ಟಿ ಯಾವ ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ತಂದಿದ್ದು ಅಂತ ಕೇಳಾರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನೀವು ಬೇಯಿಸಿ. ನಾನು ಒತ್ತಿ ಕೊಡ್ತೀನಿ ಅಂದಳು ಅವಳು ಒತ್ತಿಕೊಟ್ಟು ನಾನು ಬೇಯಿಸಿದೆ ಆದರೆ ಎರಡು ಗಂಟೆ ಹೊತ್ತು ನಿಂತು ಸೊಂಟ ಹಿಡ್ಕೊಂಬಿದ್ದಯ್ಯ... ಈಗ ಹೇಳಿ ಚಪಲ ತಪ್ಪೇನ್ರಯ್ಯ”

“ಚಪಲ ಖಂಡಿತಾ ತಪ್ಪಲ್ಲ... ಅದರಲ್ಲೂ ಕೋಡುಬಳೆ ಚಪಲ ಖಂಡಿತಾ ತಪ್ಪಲ್ಲ... ಆದ್ರೆ ನೀನು ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಹುದಿತ್ತು.”

“ಏನದು”

“ಎಲ್ಲ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಮಕ್ಕಡೆ ಮಲಕ್ಕೊಂಡು ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಮೂವ್ ತಿಕ್ಕಿಸ್ಕೊಬೇಕಿತ್ತು”

“ನಾನೂ ಅದೇ ಪ್ಲಾನ್ ಮಾಡಿದ್ದಯ್ಯ. ಆದ್ರೆ ಅವಳು ಅಷ್ಟಲ್ಲಿ ಒಂದಷ್ಟು ಕೋಡುಬಳೆ ಡಬ್ಬಕ್ಕೆ ಹಾಕ್ಕೊಂಡು ರೀ ಅಮ್ಮನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬರ್ತೀನಿ ಅಂತ ಹೊರಟೇಬಿಟ್ಟು. ನಾನೂ ಒಂದಿಷ್ಟು ಕೋಡುಬಳೆ ಹಾಕ್ಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ. ಇನ್ನೇಲೆ ಇಂಥಾ ಚಪಲನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಮುಂದೆ ಹೇಳ್ಕೊಳ್ಳೇ ಬಾರ್ದು ಅನಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದೆ.” ಅಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಸೊಂಟ ವಾಲಿಸಿ ಅಯ್ಯಮ್ಮ ಅಯ್ಯಯ್ಯಮ್ಮ ಅಂದ ಆಚಾರಿ.

“ನೋಡು ಆಚಾರಿ ಹಾಗೆಲ್ಲ ಚಪಲನ ಬಿಡಬಾರ್ದು... ಚಪಲ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಕೆ ಒಂದು ಪ್ಲಾನ್ ಹುಡುಕಬೇಕು. ಸರಿ ನಾನು ನಿನಗೊಂದು ಐಡಿಯಾ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟೆ ಏನ್ ಕೊಡ್ತೀಯ” ಅಂದ ಸೀತಾಪತಿ.

“ಕೊಡೋದು ಬಿಡೋದು ಆಮೇಲೆ ಮೊದ್ಲು ಐಡಿಯಾ ಒದರು”

“ನೋಡು ನಿನ್ನ ಚಪಲ ತೀರಿಸ್ಕೊಳ್ಳೋಕೆ ಹೆಂಡ್ತಿ ಒಬ್ಬ ಸಾಕು ಅನಿಸಿದಾಗ ಅವಳ ಹಾಡಿ ಹೊಗಳಿ ಅಟ್ಟಕ್ಕೇರಿಸಿಬಿಡೋದು ನಿಂಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆಯಲ್ಲ. ಆದ್ರೆ ಈ ಬಾಯಿ ಚಪಲನ ಹೇಗೆ ತೀರಿಸ್ಕೊಬೇಕಪ್ಪ ಅಂದ್ರೆ... ನಿಮ್ಮನೆಗೆ ಬೇರೆ ಹೆಂಗಸರು ಅಂದ್ರೆ ನಿನ್ನತ್ತ ನಿನ್ನ ನಾದಿನಿ, ಹೀಗೆ ಯಾರಾದ್ರೂ ಬಂದಿದ್ದಾಗ

ಸುಮ್ ಸುಮ್ಮೆ ಅತ್ತೆ ನಿಮ್ ಕೈಯಿನ ಕೋಡುಬಳೆ ಅದೆಷ್ಟು ಚನ್ನಾಗಿರುತ್ತೆ, ಕೊಬ್ಬಿ ಮೀತಾಯಿ ಅಂದ್ರೆ ಅದರ ರುಚೀನೇ ಬೇರೆ. ಲೇ ಅತ್ತೆ ಬಂದಿರುವಾಗ ಅಪರ ಕೈಯಿಂದ ಒಂದಿಷ್ಟು ತಿಂದಿ ಮಾಡ್ಲೇ ಅದೇನು ಬೇಕು ಹೇಳು ತಂದ್ ಹಾಕ್ತೀನಿ ಅಂತ ಅಂದ್ರೆ ಯಾವ ಅತ್ತೆ ತಾನೇ ಅಳಿಯ ಹೇಳಿದ್ದು ಮಾಡಿ ಹಾಕಲ್ಲ ಹೇಳು. ಆಗ ನೀನು ಆರಾಮಾಗಿ ಟಿವಿ ನೋಡ್ಕೊಂಡು ಕೋಡುಬಳೆ ತಿನ್ನಬಹುದಲ್ಲ, ಇನ್ನು ನಾದಿನಿ... ಅವಳೂ ಹೀಗೆ ಹೊಗಳು ಆದ್ರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹುಷಾರಾಗಿ... ಯಾಕೇಂದ್ರೆ ನಿನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಅತ್ತಿನ ಹೊಗಳಿದರೆ ತಡ್ಕೊಬಹುದು ಆದ್ರೆ ನಾದ್ತಿನ ಹೊಗಳಿದರೆ ತಡ್ಕೊತಾಳೋ ಇಲ್ಲೋ” ಸೀತಾಪತಿ ಐಡಿಯಾ ಒದರಿದ.

“ನೀನು ಇಂಥಾ ಐಡಿಯಾ ಮಾಡಿದ್ದಾ... ಅದ್ರಲ್ಲಿ ಸಕ್ಸ್ ಆದ್ಯಾ”

“ಖಂಡಿತ ಕಣಯ್ಯ. ನಮ್ಮತ್ತೆ ಬಂತೂಂದ್ರೆ ನಂಗೆ ಬಲು ಮಜ. ಎಂಥೆಂಥ ವೆರ್ಕೆಟಿ ಮಾಡ್ತಾರೆ ಗೊತ್ತೆ. ಅತ್ತೆ ಬಂದ್ರೆ ಹಳೇ ಕುರುಕು ತಿಂಡಿಗಳು, ನಾದ್ತೀರು ಬಂದ್ರೆ ಲೇಟೆಸ್ಟ್ ನಾರ್ಥ್ ಇಂಡಿಯನ್ನು ಡಿಷಸ್ಸು.”

‘ಹಾಗಿದ್ರೆ ನಾನು ಈ ಐಡಿಯಾ ಮಾಡ್ತೀನಯ್ಯ. ನಮ್ಮವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗ್ಗೆ ಅತ್ತಿನ ಬರಹೇಳ್ತೀನಿ. ಬೇಕು ಬೇಕಿದ್ದು ಮಾಡಿಸ್ಕೊತೀನಿ’ ಅಂತ ಆಚಾರಿ ಎದ್ದ.

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅವತ್ತಿನ ಪಟಾಲಂ ಮುಗಿತು.

ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಆಚಾರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಸಂದರ್ಭ ಬಂತು. ಅಚಾನಕವಾಗಿ ಅತ್ತೆ ಬಂದರು. ಆಚಾರಿ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸೀತಾಪತಿ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟ ಬಾಣ ಬಿಟ್ಟ. “ಲೇ ಅತ್ತೆ ಬಂದಿದಾರೆ... ಅವರ ಕೈನ ತಿಂಡಿ ತಿಂದು ಎಷ್ಟು ದಿನ ಆಯ್ತು. ಕೋಡುಬಳೇನೂ, ಕೊಬ್ಬಿ ಮೀತಾಯ್ನೂ ಮಾಡ್ಲೆ” ಅಂದ. ಗೇರ್ ಒಂದೇ ಏಟಿಗೆ ರಿವರ್ಸ್ ಆಯ್ತು. ಅತ್ತೆ ಏನಂತಿದ್ದೋ ಏನೋ ಅಷ್ಟಲ್ಲಿ ಆಚಾರಿ ಹೆಂಡ್ತಿ “ಅಮ್ಮಾ ನಿನ್ನಳಿಯ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೋಡುಬಳೆಗೆ ರುಬ್ಬಾರೆಂತೀಯ, ಇನ್ನು ಒತ್ತೋದು ಅಬ್ಬಬ್ಬ ನಿನ್ನ ಕೈಲೂ ಆಗಲ್ಲ, ನೋಡು ನಿನ್ನ ಅಳಿಯನ ಕೈನ ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನುವಂತೆ ಇವತ್ತು ಬಾ ಇಲ್ಲಿ ಅಂದು ಅಮ್ಮನ್ನ ಎಳ್ಳೊಂಡು ಹೋಗಿ ಹಾಲಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿ ಕುಚ್ ಕುಚ್ ಹೋತಾ ಹೈ ಸಿ.ಡಿ. ಹಾಕಿದ್ದು.

ಆಚಾರಿ ಪೆಚ್ಚಾಗಿ ನೋಡ್ತೀರುವಂತೆ ಅವನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಕೈಗೆ ಬ್ಯಾಗು ಕೊಟ್ಟು “ಹೋಗಿ ಆರು ಬಲಿತರೋ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ತನ್ನಿ... ಬೇಗಬನ್ನಿ... ಕಾಯಿ ತುರೀಬೇಕು, ರುಬ್ಬಬೇಕು” ಅಂದಳು.

ಆಚಾರಿ ತಲೆ ಮೇಲೆ ರಪ್ಪಂತ ಹೊಡ್ಕೊಂಡು ನಾಳೆ ಆ ನನ ಮಗ ಸೀತಾಪತಿ ಸಿಗ್ಲಿ ಬುರುಡೆ ಬಡೀತೀನಿ ಅಂತ ದಾಪುಗಾಲು ಹಾಕೊಂಡು ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ಗೆ ಹೋದ.

ಪಾಣಿಯ ಗೀಳುಗಳು

- ರೋನವಾರ್

“ನಪುಂಸಕ ಲಿಂಗದ ನಾಮ ಪ್ರಕೃತಿಗಳ ಮೇಲೆ, ಬಹು ವಚನದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ‘ಗಳು’ ಬರುತ್ತದೆ” ಅಂತಾನ ಕೇಶಿರಾಜ.

ನಿಮಗ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ‘ಗಳು’ಗಳು ಮೇಲೆ ಬರೀರಿ, ಅಂದಾರ್ ‘ಅಪರಂಜಿ’ ಸಂಪಾದಕರು.

ನಾನಿರೋ ಈ ಊರು ಏನಪಾಸ್ತಂತಂದ್ರ, ಹೈದರಾಬಾದ್ - ಸಿಕೆಂದ್ರಾಬಾದೆಂಬ ಅವಳಿ ನಗರ‘ಗಳು’ ನಮಗ ಕುಡಿಲಿಕ್ಕೆ ನೀರು ಬರೋದು ಅಂದ್ರ

ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಅಂದ್ರ, ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಾಸಗ ನೋಡ್ತಿ, ‘ಗಳು’ ಅಂದ್ರ ಉದ್ದನ ಕೋಲು, ಬೊಂಬು ಇತ್ಯಾದಿ ಒಂದೀಸ ಮಂದಿ‘ಗಳಾ’ ಅಂತಾರ ಯಾರ ಕೈಲೆ ಏನಾದ್ರೂ ಆಗ್ಲಿಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ ನಾವೇ ‘ಗಳಾಗಳಾ’ ಅಳು ಅಂತೀವಿ.

ಒಟ್ಟಿನ ಮ್ಯಾಲೆ ಹೇಳಬೇಕಂದ್ರ, ಮುಂಜಾನೆದ್ದಕೂಡಲೇ ಈ ‘ಗಳು’ ಒಂದು ನಮಗ ಗಂಟುಬಿದ್ದದ್ದು.

ಬಿದ್ದದ ಅಂದಮ್ಯಾಲೆ ಅದರ ಮಜಕೂರು ತಿಳಕೊಳ್ಳದ ರಾಗ ಏನೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ ಅಂತ ನಾ ಅಂತೀನಿ ನೀವೇನಂತೀರಿ? ಸೈ ಅನ್ರಿ. ಅಂದ್ರ್ಯಾ? ಕೇಳ್ತೆ ಹಂಗಾರ.

ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನ‘ಗಳು’ ಬಂದವಂದ್ರ, ಹೋಳಿಗೆ ಕಡಬು‘ಗಳು’ ಹೊಟ್ಟಾಗ ಹೋಗ್ತಾವ. ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಹೇಳೋಹಂಗ, ಸೂಪದಂಶಕ‘ಗಳು’ ಅವುಗಳ ಜತಿಗೆ ಸೇರ್ತಾವ್. ಅಂತಾ ಒಂದಾನೊಂದು ದಿನ, ಹೂಂ ಅಂತ ಹೊಡದು, ಅಡಿಕೆ, ಲವಂಗ, ಯಾಲಕ್ಕಿ, ಪುದಿನಾ‘ಗಳು’ ಸೇರಿರುವ ಪಾನ ದವಡ್ಯಾಗ ಒತ್ತಲಿಸಿಕೊಂಡು, ಮಂದಿರ ಹೋದೆ.

ಮಂದಿರ ಅಂದ್ರ ಗೊತ್ತಲ್ಲ ಅದೇ ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂದಿರ. ನಾವೆಲ್ಲ ಸೇರಿ ಹರಟೆ ಹೊಡಿಯೋ ಅಡ್ಡೆ. ಸಾಹಿತ್ಯ ಬಿಟ್ಟು ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂದಿರಗಾದ, ಎಲ್ಲಾ ಇರ್ತದ, ಬರೇ ಮಂದಿರ ಯಾಕೆ? ಸಂಘ, ಪರಿಷತ್ತು, ಅಕಾಡೆಮೀದಗೂ ಹಂಗಾ ಅಂತಾದ ಎಲುಬಿಲ್ಲ ನಾಲಿಗೆ ಅದಕ್ಕ ನಾನು, ರಾಮ್ಯಾ ಅದಕ್ಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂದಾರ ಅಂತಾನೂ ಕರಿತೀವಿ ಇರ್ಲಿ.

ನಮ್ಮ ಖಾಸಾ ದೋಸ್ತ ಪಾಣಿ ಬಂದ. ಕೈಯಾಗ ಒಂದು ಲಾಂಗ ನೋಟಬುಕ್ಕು, ಮತ್ತ ಪೆನ್ನು.

‘ಬಾ. ಪಾಣಿ’... ಅಂದೆ. ಸೀದಾ ಬಂದವ್ವೆ ಒಂದರಮ್ಯಾಲೊಂದು ಕಾಲುಗಳು
ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕುರ್ಚಿಮ್ಯಾಲೆ ಒಕ್ಕರಿಸಿದ ಅದು ಅವನ ಭಂಗಿ ಏನಪಾ

“ಕಿಟ್ಯಾ...”

“ಹೇಳಪಾ”

“ಕಾರ್ನಾಡರು ಬರೆದಂಗ ನಾಟಕಗಳು ಬರದ್ರೆ ಹೆಂಗ?”

“ಬರಿಅಲ್ಲ”

“ಅದ್ರೆ ನೀ ಹೇಳ್ವೇಕು ನೋಡು”

“ಎಲಾ ಇವನು ಅಂದ್ರ ನಾಟಕ ಬರಿಯವನು ನೀನು. ಹೇಳು ನಾನು”

“ಹಂಗಲ್ಲಲೇ ಛಂದ ಬರದ್ರ ಮುಂದ ಯಾವದಾದ್ರೂ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಗಿಶಸ್ತಿ
ಬರತಾವಂತ”

“ಓಹೋ”

ಕಾರ್ನಾಡರಿಗೆ, ಜ್ಞಾನಪೀಠ ಬಂದದಕ ಇವಗ ನಾಟಕ ಬರೆಯೋ ಗೀಳು
ಶುರು ಆಗಿದ ಅಂತ ಅನಕೊಂಡಿ. ಈ ಪಾಣಿ ಉರುಘ್ ಪ್ರಾಣೇಶಾಚಾರ ಬಗ್ಗೆ ನಾ
ಆಗ್ಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಹೇಳೀನಿ ಅಂತ ಕಾಣಸ್ತದ. ಅವನಿಗೆ ನಾವೇ ಗೀಳಿನ ಪ್ರಾಣೇಶ ಅಂತ
ಕರಿತಿವಿ. ಅವನಿಗೆ, ವಾಕಿಂಗು, ದಯಟಿಂಗುಗಳು, ಪೇಂಟಿಂಗುಗಳು, ಕವಿತಾಗಳು,
ಹೀಂಗ ಒಂದೊಂದು ವಾರ ಒಂದೊಂದು ಗೀಳುಗಳು, ಒಂದು ವಾರಂತೂ
ಇಡೀ ಪ್ರಾಸಬದ್ಧ, ಅಪದ್ಧ ಚುಟುಕಗಳು ಬರದ ನನ್ನ ತಲೆ ತಿಂದ. ಬೇಕಾರ
ಬಂದು ನಮೂನಾ ಹೆಂಗೈತೆ ನೋಡ್ತಿ:

ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು

ಅವರ ಅಪರಾಧಗಳು

ಈ ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು

ಅಮ್ಮ ಅಡುಗೆಮನೆ ಹೊಕ್ಕಳು

ಹೀಂಗ ಅಸಂಬದ್ಧ ಕವಿತಾ ಹೊಸದು ತಾನೇ ಅಕಬರ ಆಲಿ, ದುಂಡಿರಾಜ
ಅನಕೊಂಡು, ನಮ್ಮಲ್ಲಾರ ಹೆಣ ಹಾಕಿದ ಮಗಾನ್ ಈಗ ನೋಡಿದ್ರ ನಾಟಕ
ಬರೀತಾನಂತ.

“ಪಾಣಿ ಈ ನಾಟಕಗಳು ನಿನ್ನ ಅಳತೆಗೆ ಅಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ಕಾರ್ನಾಡರಿಗೆ ಒಂದು
ಅಭಿನಂದನಾ ಪತ್ರ ಬರೆದು ಕಳಸು. ಈಗ, ಚಹ ಬಿಸ್ಕಿಟ್‌ಗಳು ಬರ್ತಾವ. ಕುಡದು
ಮನಿಗೆ ಹೋಗಿ ರೆಸ್ಪ ತೋಗೋ” ಅಂತ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದೆ.

“ರೆಸ್ಪು, ಯಾವ ರೆಸ್ಪಲೇ ನಮ್ಮೂರ ಪಂಪ್ಯಾನಂಗ ರೆಸ್ಪು ತೋಗೋ ಅಂತಿ?”
ಅಂದ ಪಾಣಿ.

ಈ ಪಂಪ್ಯಾ ಅಲಿಯಾಸ ಪಂಪಾಪತಿ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಟಿಪ್ಪಣಿ.

ನಮ್ಮ ಊರಿನಲ್ಲಿರೋ ಕೆಲವೇ ಸೋಮಾರಿಗಳು ಪೈಕಿ ಇಂವಾ ಒಬ್ಬ. ಓದಿದ್ದು ಅರ್ಧಮರ್ಧ. ಓದೋ ಕಾಲದಾಗ ಸಿನೆಮಾಗಳು, ಪಾರ್ಕ್‌ಗಳು ಅಂತ ತಿರುಗಿ ಅಪ್ಪಾಕಳಿಸಿದ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಗುಳುಂ ಆದವು. ಇಂಟರ್‌ಫೇಲಾಗಿ ಊರು ಸೇರಿದ. ಸಾಲಿಕಲ್ತಾನ ಹೊಲದ ದಗದ ಅಂದ್ರೆ ಬಲ್ಲಿ ಅಂತಾನ, ನೌಕರಿ ಸಿಗೋ ಅಷ್ಟು ಓದೂ ಇಲ್ಲ. ಹಿಂಗಾಗಿ ಅವನ ದಿನಚರಿ ಅಂದ್ರ, ಮುಂಜಾನೆ ಎದ್ದು, ಜಳಕಾ ಮಾಡಿ, ಅವ್ವ ಕೊಟ್ಟ ಬಿಸೇ ರೊಟ್ಟಿಗಳು ತಿಂದು, ಹನುಮಂತ ದೇವರ ಗುಡಿಗೆ ಬಂದು ನಿದ್ರೆ ಮಾಡೋದು. ಒಂಬತ್ತು ತಾಸಿಗೆ ಅಂದ್ರ 3-4 ಗಂಟೆ ಸುಮಾರು. ಊರು ಜನ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸ, ಬೊಗಸಿ ಮುಗಿಸಿ ಗುಡಿ ಕಡೆ ಬರೋದು ಸಹಜ. ಆಗ ಇಂವ ಎದ್ದು ತಯಾರ ಆಗ್ತಿದ್ದ. “ಎಲ್ಲಿಗಲೇ ಪಂಪ್ಯಾ” ಅಂತ ಸರೀಕರು “ಎಲ್ಲಿಗಪ್ಪಾ ಪಂಪಣ್ಣ” ಅಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ನೇಹಾ ಇರೋರು, “ಎಲ್ಲಗರೀ, ಪಂಪನ ಗೌಡೆ” ಅಂತ ಅವನ ನಿತ್ಯದ ಕಾಯಕ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಜನ ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿ ಕೇಳಿದ್ರು ಅಂದ್ರೆ ಇವ “ಏ ಎಲ್ಲಿಗಿಲ್ಲಪ್ಪ, ಸ್ವಲ್ಪ ಮನಿಗೆ ಹೋಗಿ ರೆಸ್ಪ ತಗೊಂಡು ಬರತೀನಿ” ಅಂತಿದ್ದ. ಅಂದ್ರ ಅಂವ ಹನುಮಂತ ದೇವರು ಗುಡ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ್ದು ಬಹಳ ಘನಂದಾರಿ ಕೆಲಸ ಅಂತ ಅವ ತಿಳಕೊಂಡಿದ್ದ. ಪಾಣಿ, ಪಂಪ್ಯಾನ ಹೆಸರು ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ನನಗೆ ಎಲ್ಲಾ ನೆನಪಾಗಿ ನಗು ಬಂತು. “ಇಲ್ಲಿ ಬಿಡು ಪಾಣಿ ನೀ ಅಷ್ಟ್ಯಾಕ ಮನಸಿಗೆ ಹಚಗೊಂಡಿ” ಎಂದು ಸಾವಾಕಾಶ ಅವನ್ನ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿದೆ ಚಹ ಬಿಸ್ಕೀಟಿಗಳು ಬಂದವು ಚಹ ಕುಡಿಯುತ್ತ “ಪಾಣಿ ಒಂದು ಕೆಲಸಾ ಮಾಡು ನಾ ಒಂದು ಲಿಸ್ಪ ಕೊಡ್ತೇನಿ ಆ ನಾಟಕಗಳು ಓದು ಅಂದ್ರ ನಿನಗ ಪಾತ್ರಗಳು, ಶೈಲಿಗಳು, ಸಂಭಾಷಣೆಗಳು, ಮುಂತಾದ ಮಾಹಿತಿ ಸಿಗ್ತದ.” ಅಂತ ಹೇಳಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕನ್ನಡ ನಾಟಕಗಳ ಲಿಸ್ಪ ಕೊಟ್ಟಿ. ಒಂದು ನಾಕೈದು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಸ್ಕ್ರೀನ್ ಪ್ಲೇಗಳ ಹೆಸರು ಹೇಳಿದೆ. ಪಾಣಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಆಯಿತು ಅಂತ ಕಾಣಸತದ “ಸರೆ” ಅಂದ.

ಅದಾದ ಮ್ಯಾಲೆ ನಾನು, ಅದೂ, ಇದೂ ಅಂತ ನೂರಾ ಎಂಟು ಕೆಲಸಗಳ ನಡುವೆ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ಲೇ ಇಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಹೆಂಗೂ ಶನಿವಾರ ಅದ ನಾಳೆ ಸೂಟಿ. ಅನಕೊಂಡು ಹೋದೆ. ಶನಿವಾರ ಭಾನುವಾರಗಳು ಅಂದ್ರ ಮಂದಿರದ ಹಾಜರಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚೇ ಇರ್ತದ. ಆದ್ರ ಅವತ್ತು ಯಾಕೋ ಬಹುಶಃ ದೂರದರ್ಶನದಾಗ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಮ್ಯಾಚು ಇತ್ತು ಅಂತ ಕಾಣಸತದ. ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ

ಪಾಣಿ ಒಬ್ಬನೆ ತನ್ನ ಮಾಮೂಲಿ ಭಂಗಿಯಾಗ ಎದುರಿನ ಗೋಡೆ ನೋಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತಾನ.

“ಏನೋ ಪಾಣಿ” ಅಂದೆ

“ಏ, ಏನಿಲ್ಲಪ್ಪಾ” ಅಂದ.

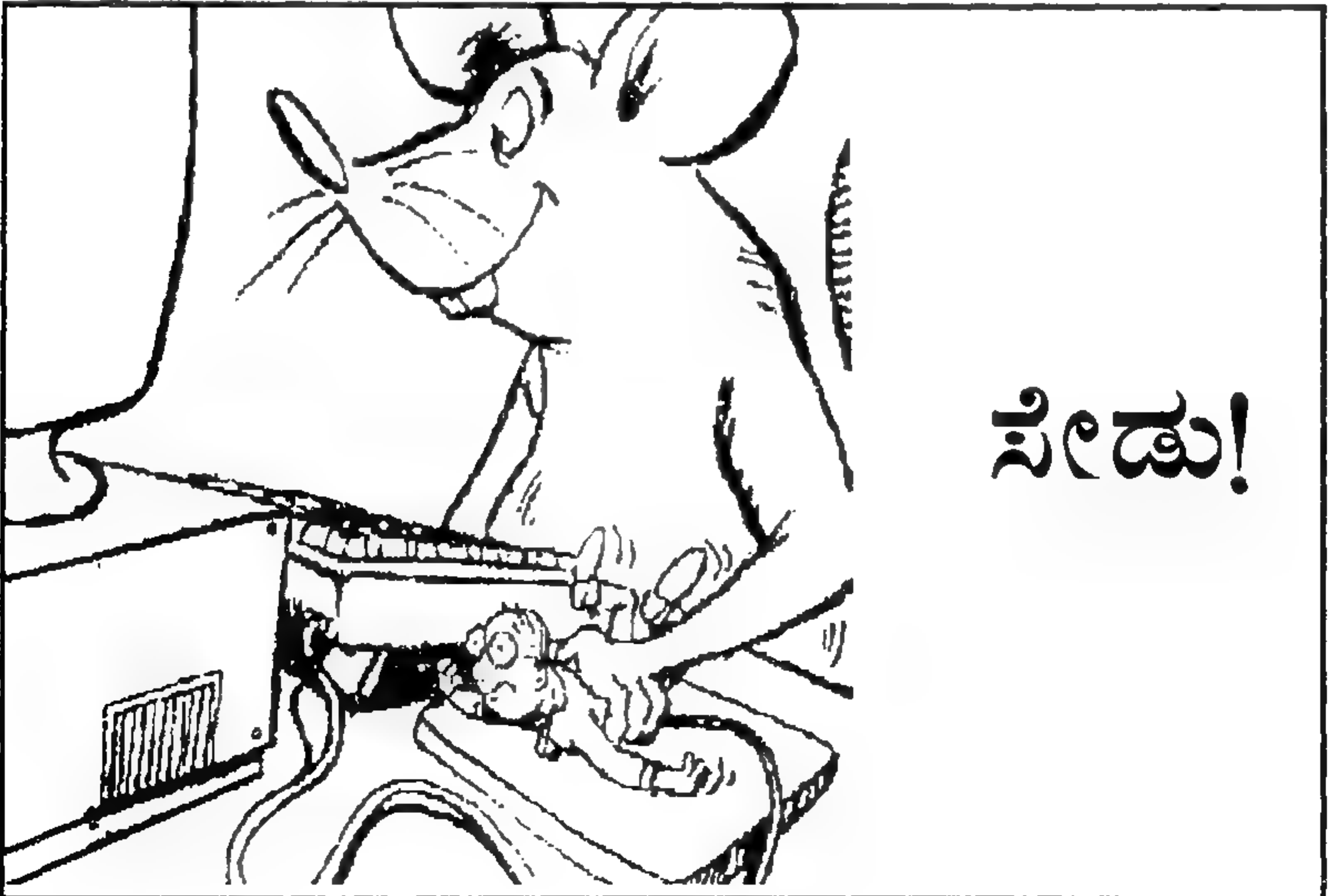
“ಪಾಣಿ ಎಲ್ಲಿ ಬಂತದಾ ನಿನ್ನ ನಾಟಕದ ರಚನಾಸ್” ಅಂದೆ.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು, ದೀರ್ಘವಾದ ಅಂತರ ಬಿಟ್ಟು, ಪದಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಬಿಡಿಸಿ ಮಾತಾಡಿದ.

“ಥೂ ನಿನ್ನ, ನಾಟಕ ಬರಿಯೋದು ಯಾಕೋ ಬ್ಯಾಡನ್ನಿಸಿತು. ಅದಕ ನೀ ಹೇಳಿದಂಗ, ಕಾರ್ನಾಡರಿಗೆ ಬಂದು ಗ್ರೀಟಿಂಗ್ ಕಳಿಸಿ. ನೀ ಹೇಳಿದ ನಾಟಕಗಳು, ಅವಲ್ಲವ ಅವನ್ನ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಓದಿದೆ. ಒಂದೊಂದು ನಾಟಕದ ರಚನೆ, ತಂತ್ರ, ಭಾಷೆ, ಶೈಲಿ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು 2 ಪುಟಗಳು ಇರೋ ಒಂದು ಲೇಖನಾಸ್ ಬರಿಬೇಕಂತ ಮಾಡೀನಿ” ಅಂದ.

“ಉಶ್ಯಪ್ಪಾಸ್” ಅಂತ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟೆ. ಕುಸಿದು ಕುಳಿತೆ. ಇನ್ನ ಈ ವಾರ ಇಂವಗ ವಿಮರ್ಶಾ ಬರಿಯೋ ಗೀಳು ಕಾಣಸ್ತದೆ.

ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ನಮ್ಮ ಗ್ರಂಥಾಲಯದ ಹುಡುಗ “ಏನು ಸಾರ್ ಏನಾಯ್ತು” ಅಂದ. “ಏನಿಲ್ಲಪ್ಪಾ ಈ ನಿಮ್ಮ ಪಾಣಿಸರ್ ಗೀಳುಗಳು ಕಾಲಾಗ ನಾನೂ ಒಂದಿನ ಸೇರಿ ಹೋಗ್ತೀನಿ, ಕರಿಯೋ ದಿನಾ ದೂರ ಇಲ್ಲ” ಅಂದೆ “ಯಾರೋ” ಅಂದ ಪಾಣಿ “ಪಂಚಭೂತಗಳು” ಎಂದೆ.

ನಾಯಿಗಳಿವೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ

- ಸಾ.ಕೃ. ಪ್ರಕಾಶ

ಡೈರೆಕ್ಟರು ಕ್ಲಾರ್ಕ್ ಶಿವಣ್ಣನಿಗೆ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಸಂಜೆಯೇ ಹೇಳಿದ್ದರು 'ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಆ ಫೈಲ್‌ನ ಮನೆಗೇ ತಂದ್ಬಿಡು. ಸೈನ್ ಹಾಕಿಕೊಡ್ತೀನಿ. ನಾನು ಆಫೀಸಿಗೆ ಬರೋದು ಲೇಟಾದರೂ ಆಗಬಹುದು' ಎಂದು.

ಸಾಹೇಬರು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಹೋಗದಿರಲಾದೀತೇ. ಹೋದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದ್ದು "ನಾಯಿಗಳಿವೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ" ಎಂಬ ಬೋರ್ಡು. ಕುರುಡನಿಗೂ ಕಾಣುವಂತಿದ್ದ ಬೋರ್ಡನ್ನು ಗೇಟಿಗೆ ನೇತುಹಾಕಿದ್ದರು. ಬೋರ್ಡು ನೋಡಿದ ಮೇಲೂ ಒಳಗೆ ಹೋಗುವ ಗುಂಡಿಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕು. ಒಳಗೆ ಇಣುಕಿದ. ಗೇಟಿನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ನಾಯಿ ಮಲಗಿತ್ತು. ಹದಿನಾಲ್ಕು ಇಂಚೆಕ್ಲನನ್ನು ಅದೂ ಹೊಕ್ಕಳ ಸುತ್ತ ನೆನಪು ಮುಂದುವರೆಯಲು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಫೈಲ್ ಎಂಬ ಗುಮ್ಮ ಬೆದರಿಸಿತು. ಅದು ಬರೀ ಫೈಲ್ ಅಲ್ಲ ಸಾಹೇಬರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದವರದು. ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅವರ ಕೈ ಸೇರದಿದ್ದರೆ ಸಾಹೇಬರು ಕೆಂಡಾಮಂಡಲವಾಗಿಬಿಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಕೋಪದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಎತ್ತಂಗಡಿ ಮಾಡಿದರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೇಗಾದರೂ ಒಳಗೆ ಹೋಗಲೇಬೇಕಿತ್ತು. ಕೂಗಿದ "ಸಾರ್" ಎಂದು ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಗಂಟಲು ಹರಿಯುವಂತೆ ಕೂಗಿದರೂ ಮನೆಯ ಒಳಗಿದ್ದವರು ಹೋಗಲಿ ಮಲಗಿದ್ದ ನಾಯಿಯೂ ಮಿಸುಕಾಡಲಿಲ್ಲ. ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ನಾಯಿಯನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿದರೆ ತನ್ನ ಕೆಲಸವಾದಂತೆ ಎನಿಸಿತು. ನಾಯಿ ಬೊಗಳುತ್ತದೆ. ಆಗ ಮನೆಯವರು ಹೊರಗೆ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇದು ಸಾಹೇಬರ ಮನೆಯ ನಾಯಿ ಅದನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸುವುದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವೇ. ಸಣ್ಣ ಕಲ್ಲೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಾಯಿಗೆ ಹೊಡೆದ. ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಶೂನ್ಯ. ಸ್ವಲ್ಪ ದೊಡ್ಡ ಕಲ್ಲು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ. ಆಗಲೂ ಅಷ್ಟೇ. ನೋಡಿಯೇಬಿಡೋಣ ಎಂದುಕೊಂಡು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಗೇಟು ತಳ್ಳಿದ. ನಾಯಿಗೆ ತಗಲಿದರೂ ಏಳಲಿಲ್ಲ. ಏನಾದರೂ ಆಗಲಿ ಎಂದು ಒಳಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟ. ಮೆಲ್ಲಗೆ ನಾಯಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ಒಳಗೆ ಹೋದ. ನಾಯಿ ಕ್ಯಾರೆ ಅನ್ನಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಅನುಮಾನ ಬಂದಿತು. ಈ ನಾಯಿಗೋಸ್ಕರ ಬೋರ್ಡು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆಯೇ ಅಥವಾ ಇನ್ನೊಂದು ನಾಯಿ ಇದೆಯೋ. ನಾಲ್ಕೈದು ಕಲ್ಲು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಸುತ್ತ ಎಸೆದ. ಬೇರೆ ನಾಯಿ ಇರಲಿ ಇದೂ ಬೊಗಳಲಿಲ್ಲ. ಧೈರ್ಯಮಾಡಿ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಬೆಲ್ ಒತ್ತಿದ. ಸಾಹೇಬರು ಬಂದು ಸಹಿ ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟರು. ಕೆಲಸವೇನೋ ಮುಗಿಯಿತು.

ಆದರೆ ಶಿವಣ್ಣನಿಗೆ ಕುತೂಹಲ “ಸಾರ್, ನಿಮ್ಮ ಮನೇಲಿ ಒಂದೇನಾ ನಾಯಿ ಇರೋದು” ಕೇಳಿದ.

“ಹೌದು”

“ಈ ನಾಯಿಗೋಸ್ಕರ ಬೋರ್ಡು ಹಾಕಿದೀರಾ, ‘ನಾಯಿಗಳಿವೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ’ ಅಂತ”

“ಹೌದು”

“ಅಲ್ಲ ಸಾರ್, ತಲೇನೂ ಎತ್ತಲ್ಲ ಇನ್ನು ಕಚ್ಚುತ್ತಾ ಇದು” ಕೇಳಿಯೇಬಿಟ್ಟ.

“ಕಚ್ಚತ್ತೆ ಅಂತ ಯಾರು ಹೇಳಿದರು” ಸಾಹೇಬರು ಕೊಶ್ಚನ್ ಮಾಡಿದರು.

“ಮತ್ತೆ ಬೋರ್ಡು” ರಾಗ ಎಳೆದ ಶಿವಣ್ಣ.

“ಸ್ಕೂಲಿನ ಹತ್ತಿರ ‘ಶಾಲೆ ಇದೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ’ ಅಂತ ಬೋರ್ಡು ಹಾಕಿರಾರೆ, ಯಾಕೆ ಶಾಲೆಯ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ವಾಹನ ಚಾಲಕರಿಗೆ ಅಪಾಯಾಂತಾನಾ.”

“ಅಲ್ಲ, ವಾಹನಗಳಿಂದ ಶಾಲೆಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಪಾಯವಾಗಬಹುದು ಅಂತ” ಶಿವಣ್ಣ ಹೇಳಿದ

“ಇಲ್ಲೂ ಹಾಗೇನೇ”

“ನನಗರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ”

“ಅದಕ್ಕೇ ನೀನು ಇನ್ನೂ ಕ್ಲಾರ್ಕ್ ಆಗಿರೋದು. ಅಲ್ಲಿ ವಾಹನಗಳು ವೇಗವಾಗಿ ಬಂದರೆ ಮಕ್ಕಳು ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಅಲ್ಲವಾ, ಇಲ್ಲೂ ಹಾಗೆ ಮನೆಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಗೂಳಿಹಾಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಬಂದರೆ ನಾಯಿ ಅವರ ಕಾಲಿನ ತುಳಿತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಸತ್ತುಹೋಗಬಹುದು ಅಂತ ಬೋರ್ಡ್ ಹಾಕಿದೀವಿ.”

ನಿನ್ನ ಹೃದಯದ ವೆಬ್ ಸೈಟ್‌ನಲ್ಲಿ ನಾನು ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ಆಗೋದು ಯಾವಾಗ ಶಾಂತಿ?

ಹೀಗೊಬ್ಬ ಪರಿಣಿತರು

- ರಾ.ಗು.

ದಶಕಗಳ ಹಿಂದಿನ ಮಾತು. ಮೈಸೂರು ಕರ್ನಾಟಕವಾಗದೇ ಇನ್ನೂ ಮೈಸೂರಾಗಿಯೇ ಇದ್ದ ಕಾಲ. ಆಗತಾನೇ ನಾನು ಕೃಷಿ ಇಲಾಖೆ ಸೇರಿದ್ದೆ. ಮಂಡ್ಯ ಬಳಿಯ ವಿ.ಸಿ.ಫಾರಂನಲ್ಲಿ ಜಪಾನಿ ಮಾದರಿಯ ಭತ್ತ ಬೆಳೆಯುವ ಹೊಸ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಲು ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿತ್ತು. ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕೃಷಿ ವಿಸ್ತರಣಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಷ ಉಚಿತ ತರಬೇತಿ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂತಹ ಒಂದು ತರಬೇತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಪಾಲ್ಗೊಂಡಿದ್ದೆ. ತರಬೇತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಕ್ಟಿಕಲ್ಸ್ ಮತ್ತು ಥಿಯರಿ ಎಂದು ಎರಡು ಭಾಗಗಳಿದ್ದವು. ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತು ಪ್ರಾಕ್ಟಿಕಲ್ಸ್ ಮಾಡಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಥಿಯರಿ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ತೂಕಡಿಸದಿರಲಿ ಎಂಬ ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ ಅಲ್ಲಿನ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕರು ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಥಿಯರಿಯನ್ನು ಬೆಳಗಿನ ಸಮಯಕ್ಕೇ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ನಮಗೆ ತರಬೇತಿ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ಜಪಾನೀ ತಜ್ಞರ ಹೆಸರು ಯಮಾಗೂಚಿ. ಸಮಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಅಂದರೆ ಅವರದು. ತರಗತಿಗೆ ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ನಮಗಿಂತ ಮುಂದು. ಒಮ್ಮೆ ನಾನು ಅವರಿಗಿಂತ ಮುಂದೆ ತರಗತಿ ಸೇರಬೇಕೆಂದು ಹಟತೊಟ್ಟು ಐದು ನಿಮಿಷ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ತರಗತಿಗೆ ಹೋದೆ. ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಯಮಾಗೂಚಿ ಯಾವುದೋ ಟಿಪ್ಪಣಿ ಬರೆಯುತ್ತಾ ಕೂತಿದ್ದರು. “ಇದು ಹೇಗೆ ಸಾರ್, ನನಗಿಂತ ಮುಂಚೆ ಬಂದಿದೀರ?” ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವರು ನಸುನಕ್ಕು ಮರುಮಾತನಾಡದೇ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಎಡ ಮುಂಗೈ ಚಾಚಿದರು. ಅವರ ಕೈಗಡಿಯಾರ ಹದಿನೈದು ನಿಮಿಷ ಮುಂದಿತ್ತು. ಅವರಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಆಸಕ್ತಿ. ನಾವೂ ಅವರ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಗಮನವಿಟ್ಟು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೆವು ಅನ್ನಿ. ಪಾಠ ಹೇಳುವುದು ಅವರ ವೃತ್ತಿಯಾದರೆ, ಅವರ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮೈಸೂರಿನ ಪ್ರಾಚೀನ ಚರಿತ್ರೆಯ ಅಧ್ಯಯನ. ಒಮ್ಮೆ ಅವರು ಪಾಠದ ಮಧ್ಯೆ,

“ಟೀಪೂ ಸುಲ್ತಾನನ ಬಳಿ ಎಷ್ಟು ಬಂದೂಕಗಳಿದ್ದವು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ಈಗಿನ ಕಾಲವಾಗಿದ್ದರೆ “ನಾವಂತೂ ಎಣಿಸಿಲ್ಲ. ನೀವೇನಾದರೂ ಎಣಿಸಿದ್ದರೆ ಹೇಳಿಬಿಡಿ” ಎಂದೋ, ಅಥವಾ, “ಬಂದೂಕಗಳ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯದು. ಸಂದೂಕಗಳನ್ನಂತೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ” ಎಂಬ ತಲೆಹರಟೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿಬಿಡಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಆಗ ಅವರ ಮೇಲಿನ ಗೌರವದಿಂದ, “ನಮಗೆ

ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಸತ್ಯ ಸಂಗತಿ ಹೇಳಿದೆವು. ಅವರು "ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವನ ಬಳಿ ಇನ್ನೂರು ಬಂದೂಕಗಳಿದ್ದವು. ಇದು ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿರಬೇಕು" ಎಂದಷ್ಟೇ ಹೇಳಿ ಪಾಠ ಮುಂದುವರಿಸಿದಾಗ ನಾವೆಲ್ಲಾ ತಲೆದೂಗಿದೆವು.

ಇದೇ ಯಮಾಗೂಚಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ "ಮೈಸೂರಿನ ಪಿತಾಮಹ ಯಾರು?" ಎಂದು ಕೇಳಿ ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಗಾಬರಿ ಹುಟ್ಟಿಸಿದರು. ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ರಾಷ್ಟ್ರಪಿತನೆಂದು ನಮಗೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಮೈಸೂರಿನ ರಾಜ್ಯಪಿತ? ಎಷ್ಟು ಯೋಚಿಸಿದರೂ ನಮ್ಮ ಖಾಲಿ ಬುರುಡೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಹೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಅವರೇ ನಮಗೆ ಉತ್ತರ ದಯಪಾಲಿಸಿದರು.

"ಕಾವೇರಿ ನದಿಗೆ ಕನ್ನಂಬಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಣೆಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿ ಬೆಂಗಾಡಾಗಿದ್ದ ಮೈಸೂರು ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಸಾವಿರಾರು ಎಕರೆಗಳಿಗೆ ನೀರುಣಿಸಿ ಹಚ್ಚ ಹಸಿರಿನಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಾತಃಸ್ಥರಣೀಯರಾದ ಮೋಕ್ಷಗುಂಡಂ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರು" ಎಂದು ಯಮಾಗೂಚಿ ಹೇಳಿದಾಗ ನಾವುಗಳು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನಮ್ಮ ಖಾಲಿ ಬುರುಡೆಗಳನ್ನು ತೂಗಿದೆವು. ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ನಡೆದು ದಶಕಗಳೇ ಉರುಳಿ ಹೋಗಿವೆ. ಆದರೂ ಅಂದು ಯಮಾಗೂಚಿ ನೀಡಿದ ಉತ್ತರ ಮಾತ್ರ ನನ್ನ ನೆನಪಿನಂಗಳದಲ್ಲಿ ಹಸಿರಾಗಿದೆ.

ನಿಜ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಘಟನೆಗಳು ಎಲ್ಲೊ ನಡೆದಿರುತ್ತೆ, ನೀವು ಕೇಳಿದ್ದನ್ನು ಅನೇಕರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಅವರಂಜಿ ಮೂಲಕ. ಹೊಸಬರಿಗೆ ಬರೆಯಲು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಆಡುವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲೇ ಬರೆಯಿರಿ ಅದನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಿಮ್ಮ ಬರವಣಿಗೆ ಎರಡು ಪುಟ ಮೀರದಂತಿರಲಿ.

- ಸಂಪಾದಕರು

ತಿನಿಕಿದಳು ನ್ಯಾಯದೇವತೆ

ಕಾನೂನು ಗ್ರಂಥಗಳ ಭಾರದಲಿ!

- ಹಾ.ರಾ.

ಕೋರ್ಟಿನಲಿ ಕಾಲಿಡಲು ತೆರಪಿಲ್ಲ
ತುಂಬಿಹುದು ಜನ ಸಂತೆಯಂತೆ
ಅಲ್ಲೊಂದು ಮುದಿಮೇಜು
ಜನಮೇಜಯನು ಅಶ್ವಮೇಧಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದು
ಅದುರುವುದು ಕಾಲುಗಳು ಕಟ್ಟುಗಳ ಹೊತ್ತು
ಗಂಟೆ ಹನ್ನೊಂದಾಯ್ತು
ಸತ್ಯವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ನುಡಿಯರು ಇಲ್ಲಿ
ಹರಡಿಕೊಂಡಿದೆ ರಾಶಿ ಪುಸ್ತಕಗಳು
ಮದುವೆ ಚಪ್ಪರಕೆ ಕಟ್ಟಿದ ತೊಗು ದೀಪಗಳಂತೆ!
ಕೇಳಿಸಿತೆ ಸೀನಿಯರ್ ವಾಣಿ
ಮಿಂಚು ಹೊಡೆದಂತೆ!
ಎಲ್ಲಿ ಅಲಹಾಬಾದು? ಪಾಟ್ನಾ ಡೆಲ್ಲಿಗಳೆಲ್ಲಿ?
ಎಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರೀಮ್‌ಕೋರ್ಟ್ ಡೈಜೆಸ್ಟುಗಳು
ಒರಿಸ್ಸ, ಪೂರಿ ಜಗನ್ನಾಥನ ತೀರ್ಪುಗಳು
ಕಲ್ಕತ್ತ, ಕೇರಳ, ಮದ್ರಾಸ್ ರಿಪೋರ್ಟುಗಳೆಲ್ಲಿ?
ತತ್ತರಿಸಿದರು ಜೂನಿಯರ್‌ಗಳು
ಬೆಪ್ಪು ಬೆರಗಾಗಿ ನಿಂತ ಕಕ್ಷಿಗಾರರು

ನಮ್ಮೂರ ಕೋರ್ಟಿನಲಿ ಅದೊಂದು
ಕೋಲಾಹಲದ 'ಕೇಸ್'
ಸೋದರನು ದಾಯಾದಿ ಮತ್ಸರದಿ
ಕಾದಾಡುತಿಹರೊಂದು ಹಲಸಿನ ಮರಕೆ
ಹಾಳುಮರ ಬೇಲಿಯಂಚಲಿ ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿದೆ
ಅದರ ಕೆಳಗಿದೆ ಅವರಪ್ಪನ ಸಮಾಧಿ!
ಭೂತ ಹಿಡಿಸಿದೆ ತಲೆ ಮಾರುಗಳಿಗೆ
ಅಣ್ಣ ಅಪ್ಪಿದ ಬುಡವ, ತಮ್ಮ ಜೋಲುಬಿದ್ದ ಕೊಂಬೆಗೆ
ಹಗಲಿರಳು ಮಸೆದರು ವ್ಯಾಜ್ಯದ ಕತ್ತಿ

ಮೂರು ಸಲ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಮಹಡಿ ಹತ್ತಿ
ಮತ್ತೆ ಬಂದಿದೆ ವಿಚಾರಣೆಗಿಂದು
ಪಾರ್ಟಿಗಳು ಸೋತು ಸುಸ್ತಾಗಿಹುದು,
'ವ್ಯಾಜ್ಯಕಿನ್ನುಳಿದಿಲ್ಲ ಆಜ್ಯ' ಎನ್ನುವ ಮಾತು ಹುಸಿ
ಮುಕ್ತಾಯ ಹಾಡುವ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ ಇನಿತು
ಲಾಯರುಗಳಿಗುಂಟೆ ಬೇಸರ
'ನಾವು ಮಾಡುವುದೇನು'?
"Law will take it's own course' ಎನ್ನುವರು

ಜಡ್ಜ್ ಸಾಹೇಬರು ಕರ್ತವ್ಯನಿಷ್ಠರು
'ಹಲಸಿನಮರದ ಕೇಸ್' ಕೂಗಿಸೆಂದರು
ಹೆಮ್ಮರದಂತೆ ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿದೆ ಪೈಲು
ಅರ್ಜಿಗಳು ಬಿಗಿ ಹಿಡಿದಿವೆ ಬಿಳಲುಗಳಂತೆ!
ವಾದದಾರ್ಭಟ ಭೋರ್ಗರೆಯಿತು
ನಡುಗಿತು ಕುರ್ಚಿ ಭೂಕಂಪವಾದಂತೆ
ಹಳೆಯ ತೀರ್ಪುಗಳ ತೋರಿದರು ಎಂದಿನಂತೆ
ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಿಗಾಯ್ತು ಕಸಿವಿಸಿ
ಬೇಸರಧಿ ನುಡಿದರು ಅಧಾರಟಿಗಳ ಗ್ರಹಿಸಿ:
"ವಾದಿಯ 'ಸೈಟೇಷನ್' ಗಳೆಲ್ಲ ಮಾವಿನಮರದ ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳು
ಪ್ರತಿವಾದಿಯ 'ಸೈಟೇಷನ್' ಗಳೆಲ್ಲ ಬೇವಿನ ಮರದ ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳು
ವಸ್ತು ಸ್ಥಿತಿಗೆ ವಿರುದ್ಧ ಹಲಸಿನ ಮರದ ತೀರ್ಪಿದ್ದರೆ ತನ್ನಿ" ಎಂದರು.

ಗಂಟಿ ಐದಾಯ್ತು
ತಲೆ ಬೋರ್ ಎನಿಸಿತು
ವಾದ ದುತ್ಸಾಹ ಇಂಗಿತ್ತು
ಮುಂದಕ್ಕೊಗೆದರು ಮೊಕದ್ದಮೆಯ
ಲಾಯರುಗಳು ಹುಸಿನಗೆಯ ಸೂಸುತ್ತ
ಹೀರಿದರು ಕಾಫಿ ಮುದದಿಂದ
ಹೊರಟರು ಲೈಬ್ರರಿಗೆ
ಹಲಸಿನಮರದ ಕೇಸ್ ಹುಡಕಲಿಕೆ!
ತಿಣೆಕಿದಳು ನ್ಯಾಯದೇವತೆ
ಕಾನೂನು ಗ್ರಂಥಗಳ ಭಾರದಲಿ

ಈರಪ್ಪ ಎಂ. ಕಂಬಳಿಯವರ 'ಹೆದ್ದಾರಿಗುಂಟ'

- ಲೀಲಾಶೇಖರ್

ಈ ವರ್ಷದ 'ಪರಮಾನಂದ ಪ್ರಶಸ್ತಿ' ಪಡೆದ ಈರಪ್ಪ ಎಂ. ಕಂಬಳಿಯವರ 'ಹೆದ್ದಾರಿಗುಂಟ' ಹಾಸ್ಯ ಲೇಖನದ ಲಲಿತ ಪ್ರಬಂಧಗಳ ಒಂದು ವಿಡಂಬನಾತ್ಮಕ ಕೃತಿ. ಪದ್ಯ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ 'ಕಂಬಳಿ'ಯವರು ಈ ಲಲಿತ ಪ್ರಬಂಧ ಬರೆದು ಪರಮಾನಂದ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಗಳಿಸಿ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಒಂದು ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಗಳಿಸಿದ್ದಾರೆ- ಈ ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿ ಹದಿಮೂರು ಲೇಖನಗಳಿವೆ. ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಲಲಿತ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿರುವವರು ವಿರಳ - ತಿಳಿಹಾಸ್ಯ, ನಗೆ ಬರಹಗಳನ್ನು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೇರಳವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಗಂಭೀರವಾದ ವಿಭಾಗವನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ಅಭ್ಯಸಿಸಿ, ಪ್ರಸಂಗಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಬಳಸುವ ಚಾಕಚಕ್ಯತೆ ಲಲಿತ ಪ್ರಬಂಧಗಾರನಿಗೆ ಇರಬೇಕು ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಬರೆದರಷ್ಟೇ ಸಾಲದು ವಿಚಾರವಾದಿಗಳೂ ಆಗಿರಬೇಕು, ದಿನ ನಿತ್ಯ ನಾವು ನೋಡಿದ, ಕೇಳಿದ ವಿಷಯಗಳೇ ಆದರೂ, ಲೇಖಕ ತಾವು ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪರಿಸರದಿಂದ ನಗರದ ಸಂಕೀರ್ಣ ಬದುಕಿನೆಡೆ ಸಾಗುವ ಹೆದ್ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ರಸವತ್ತಾಗಿ ಬಣ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಗುರ್ತಿಸುವ ವಿಚಾರಗಳೇ ಆದರೂ ಕಂಬಳಿಯವರ ಲೇಖನಿಯಿಂದ ಹೊರಬಂದಿರುವ ರೀತಿ, ಶೈಲಿ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗಿರುವ ಕಾಳಜಿ, ಪರಿಸರ ಪ್ರಜ್ಞೆ, ಆಧುನಿಕ ಅನುಭವದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವರದೇ ಆದ ವ್ಯಂಗ್ಯತೆ, ಪ್ರಸಂಗಗಳ ವರ್ಣನೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದಂತಿದೆ. ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲಿನ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸುವ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವೇ ಬೇರೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಅವರ 'ಮೆಜೆಸ್ಟಿಕ್ ಸುತ್ತ' ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ದಿನನಿತ್ಯ ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣಿಗೂ ಬೀಳುವ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ರಸವತ್ತಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜನಗಳನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸುವ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಹೊಟ್ಟೆ ಪಾಡಿಗಾಗಿ ಮೈ ಮಾರಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಕ ಹುಡುಗಿ. ಮೊಳೆ ಹೊಡೆದು ಕಾಸು ಕೀಳುವ ಚಪ್ಪಲಿಯವ, ಶಾಸ್ತ್ರ ಹೇಳುವವ ಹೀಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರನ್ನೇ ಗುರ್ತಿಸಿ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಡಂಬಿಸುವ ಕಂಬಳಿಯವರು ಕೆಲವು ಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿ ಎಡವಿದ್ದಾರೆ ಅಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದೇನೋ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಬಳಸಿ ಬಿಸಾಡಿರಿ, ಈ ಪರಿಯ ಜಾಹಿರಾತು, ಗದಿಗಿನ ತಿಕೀಟುತಾ, ಸ್ವಲ್ಪ ನೀಳವಾಗಿ, ಮುಜುಗರ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಲೇಖನವನ್ನು ಮೊಟಕುಗೊಳಿಸಿ, ನೇರದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಬಹುದಿತ್ತು. ಬಳಸಿ

ಬಿಸಾಡಿರುವ ನ್ಯಾಪ್‌ಕಿನ್‌ನ ವಿಷಯ, ಈ ಪರಿಯ ಜಾಹಿರಾತಿನ ಹಾಟೂ ಕೋಲ್ಡ್ ಮಾತು. 'ಶುನಕೋಪಖ್ಯಾನ'ದ ಅತಿಯಾದ ವಿವರಣೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೋರಾದೀತು. 'ಕೇಳಿ ಪಡೆಯಿರಿ'ಯಲ್ಲಿನ ಬ್ಲೂ ಫಿಲಂ ಹುಡುಗನ ವರ್ತನೆಗೆ ಅಸಹ್ಯಗೊಂಡ ಹುಡುಗಿಯ ನಡತೆ ಓದಿದಾಗ ಕಂಬಳಿಯವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಗುರವಾದರೇನೋ ಎನಿಸುತ್ತದೆ.

ಅವರ ಲೇಖನಿಯಲ್ಲಿನ ಗ್ರಾಮೀಣ ಹಿನ್ನೆಲೆಗೆ ಗ್ರಾಂಥಿಕ ಭಾಷೆಯ ಸೊಗಸಿಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಮಾರು ಹೋಗಲೇ ಬೇಕು. ಚೋಲಿಕೇ ಪೀಚೆಯಲ್ಲಿನ ಕಲ್ಲೇಶಿ, ನಾಗಪ್ಪಜ್ಜ ಪೈ. ಕರಿಯಪ್ಪ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಂದ ಸುಳಿಯುತ್ತಲೇ ತಿಳಿನಗೆ ಮೂಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಕಂಬಳಿಯವರದೇ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟತೆ ಇದೆ. ತಮ್ಮ ಪ್ರಥಮ ಸಂಕಲನದಲ್ಲೇ ಜನಮನ ಗೆದ್ದು ಪರಮಾನಂದ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಡೆದಿರುವ ಕಂಬಳಿಯವರಿಗೆ ಉಜ್ವಲ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿದೆ. ಅವರ ಕ್ಯಾಮರಾ ಕಣ್ಣು ಇನ್ನೂ ವಿಶಾಲವಾಗಿ, ಲೇಖನಿ ಚುರುಕಾಗಿ, ಪರಿಸರ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಜಾಗೃತವಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಇಂಥಹ ಸಂಕಲನಗಳು ಹೊರಬರಲಿ.

Statement about ownership and other particulars about the News Paper Aparanji to be published every year in the first issue appearing after the last day of February.

Form IV
(See Rule 8)

1. Place of Publication	Bangalore
2. Periodicity	Monthly
3. Printer's Name	Sri. V.R. Nath.
Nationality	Indian
Address	44, Sampige Road, Malleswaram
Bangalore - 560 003
4. Publisher's Name	Sri. M. Shivakumar
Nationality	Indian
Address	Aparanji Karyalaya
36, 6th Main Road, Malleswaram,
Bangalore - 560 003.
5. Editor's Name	Sri. M. Shivakumar
Nationality	Indian
Address	Aparanji Karyalaya
36, 6th Main Road, Malleswaram,
Bangalore - 560 003.
6. Name and Address
of Individuals who own
the News Paper and
Partners/Shareholders
Holding more than
one percent of
The total capital. | Sri. M. Shivakumar

Aparanji Karyalaya
36, 6th Main Road, Malleswaram,
Bangalore - 560 003. |

I, M. Shivakumar, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

1st March 1999

Sd/-
M. Shivakumar
Publisher

ಅಪರಂಜಿ

ಕಳೆದ ಹದಿನೈದು ವರುಷಗಳಿಂದ ಉತ್ತಮ ಅಭಿರುಚಿಯ, ಪ್ರಬುದ್ಧ ವಿನೋದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ನಾಡಿನ ಹಾಸ್ಯಪ್ರೇಮಿಗಳಿಗೆ ನೀಡುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವ ಮಾಸಿಕ ಅಪರಂಜಿ. ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಕನ್ನಡ ಜನತೆಯನ್ನು ರಂಜಿಸಿದ ಕೊರವಂಜಿ ನಡೆದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವ ಈ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಒಂದು ಸುಭದ್ರವಾದ ಆರ್ಥಿಕ ಬುನಾದಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅಪರಂಜಿಗೆ ಆಜೀವ ಸದಸ್ಯತ್ವವನ್ನು ನೀಡುವಂತೆ ಕನ್ನಡ ಹಾಸ್ಯಾಭಿಮಾನಿಗಳನ್ನು ಕೋರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಚಂದಾ ವಿವರಗಳು ಇಂತಿವೆ:

ಆಜೀವ ಚಂದಾ: 500/- ರೂ.ಗಳು

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ: 60/- ರೂ.ಗಳು

ಆಜೀವ ಚಂದಾ ಹಣವನ್ನು 250/- ರೂ.ಗಳ ಎರಡು ಕಂತುಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡುವ ಸೌಲಭ್ಯವಿದೆ. ಚೆಕ್ಕುಗಳನ್ನು "ಅಪರಂಜಿ" ಹೆಸರಿಗೆ ನಮೂದಿಸಬಹುದು. ಚಂದಾದಾರರಿಗೆ, ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳ ಸಂಚಿಕೆಯೇ ಅಲ್ಲದೇ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಡಿಸೆಂಬರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಆದರದ ಆಹ್ವಾನ ಹಾಗೂ ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೊರಬರುವ ವಿಶೇಷ ಸಂಚಿಕೆ ಉಚಿತವಾಗಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಸದಸ್ಯತ್ವವನ್ನು ಇದಿರು ನೋಡುವ,

ತಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸಿ,

ಶಿವಕುಮಾರ್, ಸಂಪಾದಕ

ಸಂಪಾದಕರು, ಅಪರಂಜಿ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ,

ಮಾನ್ಯರೇ,

ಈ ಮೂಲಕ 'ಅಪರಂಜಿ'ಗೆ ನನ್ನ ಚಂದಾ ಹಣ (ಆಜೀವ ಚಂದಾ/ ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ)ವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ನನ್ನ ವಿಳಾಸ ಹೀಗಿದೆ:

.....
.....
.....
.....

ಇಂತೀ ತಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸಿ,

(ಸಹಿ)

ಶ್ರೀಮತಿ ಶಾಂತಾ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಸಿ. ಆರ್. ರಘು
ಇವರ ಸವಿನೆನಪಿಗೆ

ಪೂರ್ಣಿಮಾ ರಘು ಗೌಡ - ಸುಧೀರ್ಘಗೌಡ
ಶ್ರೀಮತಿ ಕಡಾಂಬಿ.

ಮೋಹಕ, ಸುಂದರ ಹಾಗೂ ಆಕರ್ಷಣೀಯ ಸ್ವರ್ಣ

ಕ್ವಾರ್ಟ್ಸ್ ಗಡಿಯಾರಗಳು ಎಚ್‌ಎಮ್‌ಟಿಯವರಿಂದ. ಕಂಗೊಳಿಸುವ

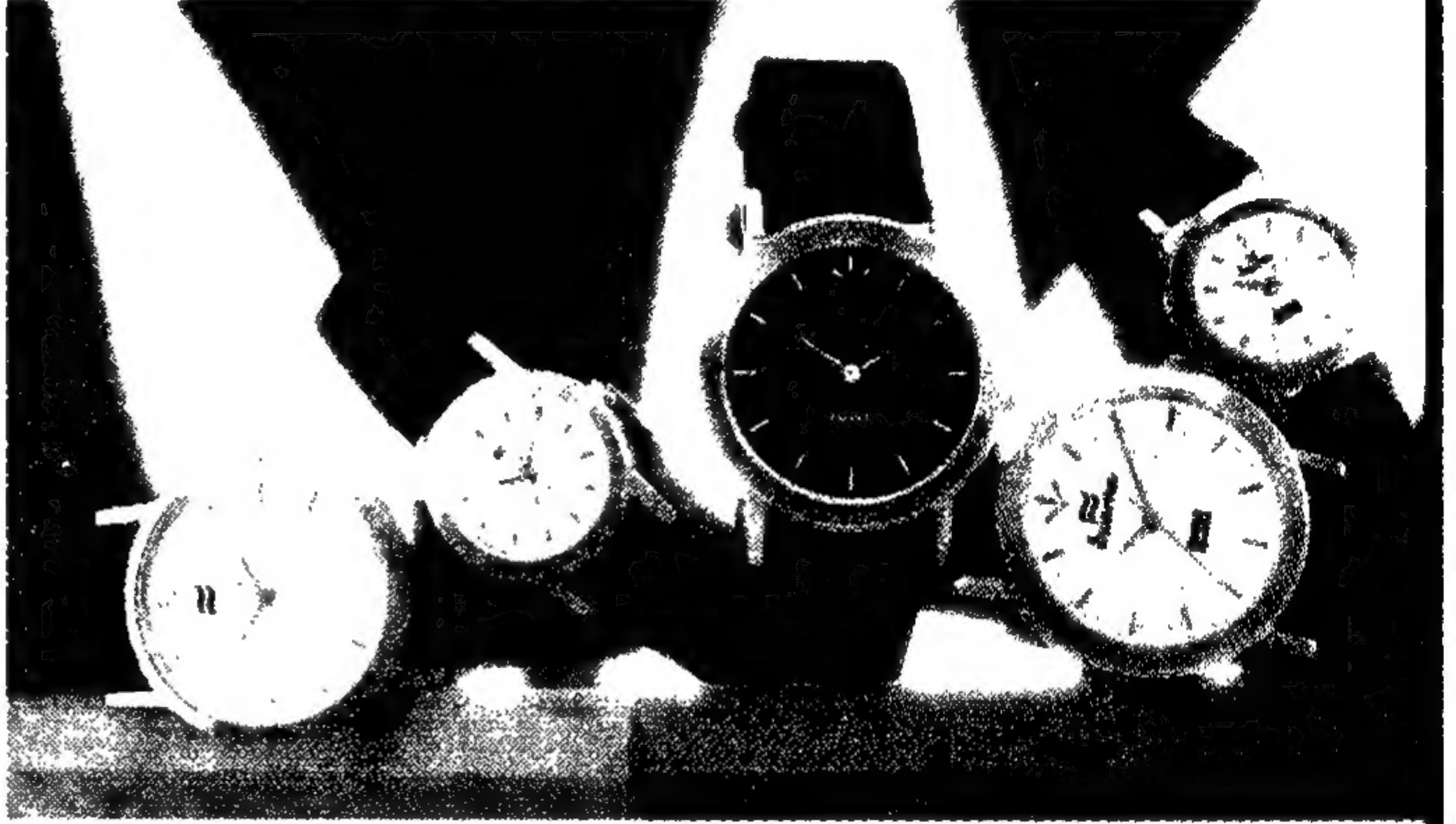
ಗೋಲ್ಡ್, ಪ್ಲೇಟೆಡ್‌ನೊಂದಿಗೆ, ನಿಮಗಾಗಿ ಕೇವಲ ರೂ. 555/- ಕ್ಕೆ!

ಇದಲ್ಲದೆ, ಎಚ್‌ಎಮ್‌ಟಿಯ ಬೃಹತ್ ಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ಆಟೋಮ್ಯಾಟಿಕ್

ಹಾಗೂ ಮೆಕ್ಯಾನಿಕಲ್ ಕೈಗಡಿಯಾರಗಳು, ಎಲ್ಲರ ಕೈಗೆ ಎಟ್ಟುಕುವ

ಬೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ, ವಿವಿಧ ಶೈಲಿಗಳಲ್ಲಿ ದೂರಯುಕ್ತವ.

ಒಂದು ಸುಂದರ
ಗೋಲ್ಡ್ ಪ್ಲೇಟೆಡ್
ಗಡಿಯಾರ
ಕೇವಲ
ರೂ. 555/-ಕ್ಕೆ

Swarna
QUARTZ
from
HMT

ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರಗಳಿಗೆ ಈ ಕೂಪನ್‌ನ್ನು ಭರ್ತಿ ಮಾಡಿ ಇವರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ.

ದಿ ಜನರಲ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ (ಗಡಿಯಾರಗಳು),
ಎಚ್‌ಎಮ್‌ಟಿ ಲಿಮಿಟೆಡ್, 59, ಬಳ್ಳಾರಿ ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 032.

ದೂರವಾಣಿ: 3335032 ಫ್ಯಾಕ್ಸ್: 3338950

* ಗರಿಷ್ಠ ಮಾರಾಟ ಬೆಲೆ.
ಸಗಟು ಖರೀದಿಯ ಮೇಲೆ ವಿಶೇಷ ರಿಯಾಯಿತಿ.

ಹೌದು, ನಾನು ಎಚ್‌ಎಮ್‌ಟಿ ಗಡಿಯಾರಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ನಿಮ್ಮ ಸೇಲ್ಸ್ ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಅವರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಿ.

ಹೆಸರು : _____ ವಿಳಾಸ : _____

ಸಂಸ್ಥೆ : _____ ಹುದ್ದೆ : _____ ದೂರವಾಣಿ : _____

■ MASS/HMT/1285-98

Printed by V.R. NATH for the Publisher M. SHIVAKUMAR, Published and owned
by M. SHIVA KUMAR, 36, 6th Main Road, Malleswaram Bangalore - 560 003.
Printed at RAVI GRAPHICS, 62, 4th Cross, SSI Area, Rajajinagar, Bangalore 560 010.